

Giới thiệu Định Mệnh Của Anh Là Em

Cuộc đời của họ chính là hai đường kẻ song song nếu như không có ngày đó.

Yến Vân Mộc là thập nhị tiểu thư thất lạc từ nhỏ của một gia tộc lớn, cha mẹ cô đã mất từ khi cô còn nhỏ.

Trong một lần nọ, có một người tự xưng là cô của cô bé và đến nhận nuôi cô.

Còn Dạ Quang Luật anh là một người ưu tú, có thể thừa kế hết đồng tài sản đồ sộ đó nhưng anh lại chưa từng hứng thú.

Vậy vì việc gì 2 con người họ lại đến được cuộc sống của nhau, hiện hữu..?

Dạ Quang Luật đang họp, thì thấy chuông điện thoại reo lên, nhắc máy thì thấy Vợ yêu đại nhân gọi, lập tức chuyển đổi từ lạnh lùng cao ngạo trở thành một thê nô đứng đầu thế giới...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Hiện giờ đã là cuối tháng 10, những cơn gió mùa tràn về, thoáng qua những cơn se lạnh.

Yến Vân Mộc cùng với Ngọc Túy Nhi đi về phía nhà vệ sinh nữ khối 10. Vừa đi Vân Mộc vừa than: "Rét quá trời đất ơi" Túy Nhi bực bội quát:

- Than gì mà than lắm thế? Từ lúc ra khỏi lớp đến giờ cậu than cả tý lần rồi đấy!!!
- Thì tại trời rét mà... - Vân Mộc nhún vai, bĩu môi mặt tựa như sắp khóc rồi lại thôi.
- Thôi cậu đi nhanh nhanh lên
-

Cậu muốn nhấn với Mạn Thiên Mịch thì nói thẳng đi lại còn giả bộ giục mình, cậu làm như mình không biết ý.

-....

- Haiz, mình không cản trở cuộc nói chuyện ngọt ngào của cậu với Thiên Mịch nữa, mình biến đây.

Cánh cửa nhà vệ sinh khép lại, Túy Nhi tay cầm điện thoại, mắt nhìn Vân Mộc thờ dài ngao ngán.

Sau 1 giây nghĩ ngợi xa vời cho cô bạn thân, Túy Nhi lại cầm đầu vào chiếc điện thoại Iphone trên tay của mình.

Mọi thứ đang bình lặng, bỗng chốc một tiếng "Rầm", Túy Nhi giật mình, suýt chút nữa làm rơi điện thoại, mắt nhìn về phía nhà vệ sinh nữ,... OMG!!!Túy Nhi khẽ thầm than trời trách đất. Tại sao lại có lũ con trai này ở đây, ngay chỗ này???không phải bọn nó biến thái đấy chứ???

Trước cửa nhà vệ sinh nữ, 1 đám con trai khối 10 đang tùm tùm lại, xì xào bàn tán chuyện gì đó, linh cảm của Túy Nhi đang ở mức báo động nguy cấp nhất. Cô thầm cầu trời khấn Phật là Mộc Mộc sẽ không nổi giận mà đá bay lũ này ra khỏi khu vực nhà vệ sinh, càng đừng giận cô. Quay lại với Vân Mộc nhà chúng ta - nhân vật nữ duy nhất trong nhà vệ sinh, (* TrúC: Ý nói là trong nhà vệ sinh nữ bây giờ chỉ có Vân Mộc và cái tên vô liêm sỉ nào đó...) đang mặt đối mặt với 1 nam sinh không quen không biết. Cô lên tiếng trước:

- Anh là ai?

Nam sinh nọ ngơ ngác....

Mộc Mộc hỏi lại lần nữa, giọng nói trầm, lạnh thấu xương:

- Cậu là học sinh lớp nào???

- 10...10...10D1 - nam sinh nọ trả lời lấp bắp

Lúc này Mộc Mộc vừa nhận được tin nhắn của Túy Nhi " Cậu có bị sao không? Tớ thấy lũ nam sinh ngoài này bàn tán kinh lắm!!!" Khuôn mặt của Mộc Mộc không có lấy nửa phần cảm xúc, cô đưa mắt ra cửa. Ánh mắt sắc lạnh như băng tuyết lần lượt quét qua từng người ở cửa. Cô tắt vòi nước, lạnh lùng nói:

- Không ngờ học sinh nam 10D1, 10D2, 10D3, 10A5, 10A6 lại có sở thích là đứng trước cửa nhà vệ sinh nữ. Xem ra các bí thư đoàn của lớp chưa tuyên truyền lại các nội quy của nhà trường....

Vừa trông thấy ánh mắt của Mộc Mộc cùng giọng nói như "tử thần đòi mạng", tất cả đám nam sinh ở ngoài cửa đều cảm nhận rõ uy áp của Mộc Mộc, chân ai nấy đều run bần bật, mồ hôi lạnh túa ra như mưa. Cùng lúc đó, 1 trong số những nam sinh ở đó nhận ra Mộc Mộc, hân hết toáng lên: "Băng...Băng...Băng Nữ...." Tất cả mọi người đều "chĩa" về phía tên vô danh tiểu tốt nào đó.... Toàn trường Kim Diệp này, ai cũng biết Băng Nữ là cháu gái cưng của Hiệu Phó, em gái bảo bối của Nhất Băng Lâm. Chưa kể đến việc cô ấy là Bí thư đoàn trường, Tổ phó tổ Giám Thị, là học trò cưng của thầy James Vũ Hoàng... Nói chung, động đến cô ấy thì đừng mong sống yên ổn ở trường này. Nghĩ đến đây, cả lũ con trai đứng trước cửa bỏ chạy thục mạng, trong cái đám ấy chỉ còn 4 tên là còn đứng đó với Túy Nhi theo dõi diễn biến của sự việc. Mộc Mộc nhún mày:

- Cậu có chung sở thích với lũ biến thái kia à?

Nam sinh nọ vội ý thức được vị trí của mình, lấp bắp:

- Xin, xin, xin lỗi cậu...

Mộc Mộc không nói gì, trực tiếp đi ra khỏi phòng, không quên nhắc nhở:

- Đừng giả bộ nữa, cậu không yếu đến mức có thể để cái lũ phế vật kia bắt nạt đâu

Ra đến cửa, Mộc Mộc nhìn thấy 5 khuôn mặt khác nhau nhưng đều chung 1 tâm trạng lo lắng, thuận tiện cô cũng "nhẹ nhàng" nói với 4 người nam sinh ở ngoài:

- Các cậu không cần lo lắng cho cậu ta đâu, chuyện hôm nay tôi sẽ không báo cáo với Tổ Giám Thị. - quay sang Túy Nhi nói: " Cậu về lớp xin cho tớ nghỉ tiết tiếp theo...."

- Được, nhưng mà Mộc à,...

- Còn có chuyện gì khác sao?

- Thế chuyện này,...

- Cho bọn họ về lớp thôi. Tớ không muốn chuyện bé xé ra to, chả ra sao cả!

- Ừ.

Nhìn theo bóng lưng của Mộc Mộc, Túy Nhi thầm thở dài 1 tiếng. 5 nam nhân nọ thì dường như quá bất ngờ trước cách ứng xử của Mộc Mộc. Túy Nhi khẽ vỗ vai nam sinh vừa bước ra từ WC, nói:

- May cho cậu là hôm nay tâm tình Mộc ổn định nếu không thì không biết sẽ có chuyện gì xảy ra nữa,...

Nói rồi, Túy Nhi cũng trở về lớp để mặc cho 5 mỹ nam ở lại trong tâm trạng bàng hoàng...

"Cốc, cốc, cốc,...", tiếng gõ cửa trước phòng Phó hiệu trưởng vang lên. Từ trong cũng vọng ra:

- Ai đó?

- Thưa cô, em là Yến Vân Mộc lớp 10A1 ạ.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2

- Mộc Nhi à? Vào đi, đừng đứng ở ngoài đó, lạnh lắm đấy.

- Vâng.

Mộc Mộc mở cửa bước vào, khuôn mặt như băng son ngàn năm không đổi bỗng chốc hóa thành Tiểu Bạch Thỏ đáng yêu vô cùng. Mộc Mộc nũng nịu:

- Cô cô à, con mượn danh sách nam sinh 10D1 được không cô cô?

- Ta nói không thì sao? - *cười cười*

- Cô cô à, người lại nhờ làm thế với Mộc Nhi sao? - *nước mắt lưng tròng*

-....

- Cô cô...- Mộc Mộc lắc tay cô Hạ Lam- Phó Hiệu trưởng trường Trung học Phổ Thông Kim Diệp, liên tục như đứa bé đòi bố mẹ mua đồ chơi cho vậy.

- Được rồi, ta lấy cho con. Nhưng mà con phải cho ta lý do chứ?

- Cô cô, cô nhớ chuyện lần trước thầy Hoàng Lâm nói không?

- Ừm...

- Con định chọn thêm 1 bạn nam bên khối D sang học thử khối A, coi như là giao lưu học sinh giữa 2 khối.

- Ừm, nhưng mà tại sao lại là nam sinh? Sao con không chọn nữ sinh? Nữ sinh không phải chăm học và biết nghe lời thầy cô hơn sao?

- Cái vấn đề quan trọng là nam sinh 10D1 thì giỏi nhất khối D, mà con gái khối D năm nay lại suốt ngày chạy theo xu hướng thời trang, ăn diện lòe loẹt, nhuộm tóc, xăm hình,... gần như không có lấy 1% nữ sinh khối D tuân thủ quy tắc của nhà trường, trừ 10D1 là có chút... tạm chấp nhận được. Hơn nữa lớp con đang cần thêm nam sinh cho " bình đẳng giới".

- Con phân tích tốt lắm, này, của con này. - vừa nói cô Hạ Lam vừa đưa cho Mộc Mộc hồ sơ nam sinh 10D1.

- Cô cô, người đứng là đáng cứu thế, là ánh trắng sáng vàng vạc, là bông hoa mẫu đơn đẹp nhất thế gian, người khiến cho hoa hờn nguyệt thẹn, chim sa ca lặn...

- Được, được rồi, mà không phải bây giờ con có tiết học của thầy Bạch Vũ sao?

- Cô à, hôm nay con hơi mệt nên,..

- Đầu? Con mệt chỗ nào, có cần đi bệnh viện hay không?

- Cô cô, con chỉ hơi hơi hơi mệt thôi ạ, tiết sau con sẽ về lớp mà,...

- Thế giờ con định làm gì?

- Con sẽ ngồi nghiên cứu mấy nam sinh lớp 10D1.

- Ừm...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Trong phòng của cô Hạ Lam luôn có mùi hương của hoa quỳnh, đó cũng là hương thơm mà Mộc Mộc thích nhất.

Đôi bàn tay ngọc ngà lướt qua từng trang giấy, cuối cùng thứ Mộc Mộc cần tìm đã thấy. Hần tên là Dạ Quang Luật, sinh ngày 15/9/2001, cung hoàng đạo: Xử Nữ, (*Trúc: Xử Nữ a~,....) chiều cao 1m9, nặng 70kg, sở thích: chơi guitar, vi-ô-lông, pi-a-nô,...., sở đoản: nấu ăn cho người không khác j cho lợn!!(*Trúc: ý ta là nó là đại đại đại thảm họa của ẩm thực!!!!), thành tích thể dục thể thao: không có, thành tích học tập: Khá, đánh giá hoạt động Đoàn: Trung bình!!!.

Mộc Mộc đọc đi đọc lại vẫn thấy có gì đó sai sai, nếu thực sự hắn dốt, yếu như thế thì làm sao mà có thể đứng vững như thế, lại còn có thể trả lời được cô?

Dù sao thì Mộc Mộc cũng là đai đồ đen cửu đẳng Taewondo cơ mà!Mộc Mộc cuối cùng cũng chịu gấp tập hồ sơ lại rồi đưa cho cô Hạ Lam.

Sau đó lễ phép xin trở về lớp học, vừa đi qua hành lang khối 10, tiếng bàn tán trở nên sôi nổi, Mộc Mộc lười biếng, không thèm liếc lấy 1 cái, đi thẳng về phía 10A1.

Vừa ngồi vào chỗ ngồi, Túy Nhi đã nhanh chóng đưa vở cho Mộc Mộc xem qua.

Chỉ cần 1 cái nhìn Mộc Mộc đã nắm được khá khá nội dung bài học của tiết trước. Vừa lúc đó trống trường điểm: "Tùng...tùng...tùng..." Các thầy cô giáo, quần áo chỉnh tề bước vào lớp với nhiệt huyết và đam mê dạy học.

Chưa quá nửa tiết, trên loa phát thanh của nhà trường thông báo: "Xin mời em Yến Vân Mộc cùng 4 thầy cô trong Tổ Giám Thị lên phòng họp..."

Xin nhắc lại..." Thông báo đó được nhắc lại 3 lần để các thầy cô nghe rõ. Mộc Mộc kéo ghế,, lễ phép xin thầy cho lên phòng Giám Thị.

Cùng lúc đó, toàn bộ khối 10 đều nhao nhao về vụ ở WC lúc ra chơi tiết trước, đặc biệt lúc Mộc Mộc đi qua thì tiếng bàn tán lại càng to hơn. Các thầy cô đều tức giận, trừ mỗi lớp 1đ kỷ luật. Mộc Mộc vừa bước vào phòng Giám Thị đã thấy ánh mắt của mọi người không được bình thường cho lắm.

Cứ như thể có học sinh tự sát ở trong trường vậy,... Mộc Mộc ngồi vào chiếc ghế còn trống duy nhất ở trong phòng, nhẹ nhàng lấy quyển truyện tranh ở trên mặt bàn, cầm lên đọc một cách hết sức vô tư!!! Cô Hạ Lam cũng không lãng phí thời gian mà nhanh chóng tiến hành cuộc họp khẩn cấp:

- Thưa các đồng chí giáo viên, vừa rồi tôi định kỳ kiểm tra camera trong phòng vệ sinh của các khối lớp thì thấy có 1 sự việc rất đáng để lưu tâm - vừa nói cô Hạ Lam vừa chiếu lên màn hình 1 đoạn clip được cắt ra.

Sau khi xem hết clip, mọi người đều lo lắng, ngạc nhiên vô cùng. Dù sao thì cũng có tổ Giám Thị thay phiên nhau giám sát camera cũng như là đi kiểm tra xung quanh khu vực nhà vệ sinh, thế mà chẳng thấy ai báo cáo gì! Cô Hạ Lam mặt mày xám xịt. Cô vẫn đang tự hỏi rằng tại sao lúc ý Mộc Nhi lại không báo cáo gì lên tổ Giám Thị mà lại dấu đi, Mộc Nhi là Tổ Phó tổ Giám Thị. Mọi người nhìn theo ánh mắt của cô Hạ Lam cũng đoán được suy nghĩ của vị Hiệu Phó dày dạn kinh nghiệm theo dõi, giám sát học sinh này. Mộc Mộc cảm nhận rõ ràng được ánh nhìn của mọi người đang hướng về phía mình. Cô lười biếng đặt quyển truyện xuống bàn, đứng dậy:

- Kính thưa toàn thể thầy cô giáo đang có mặt ở trong phòng họp ngày hôm nay, con - Yến Vân Mộc, Tổ Phó tổ Giám Thị kiêm Bí thư Đoàn trường. Dựa vào sự nghiêm trọng của vấn đề này và suy luận cũng như cảm nhận của con về sự việc này thì con thấy chúng hoàn toàn bình thường. Bởi vì khi Dạ Quang Luật bước vào WC nữ thì khi ấy con đang rửa tay nên con hoàn toàn không hề mất đi danh dự và lòng tự tôn của mình. Nhưng con thấy việc này cũng do con may mắn mà thôi, nếu như khi ấy con chưa đi rửa tay thì thật sự danh dự cũng như tự tôn của con sẽ mất hết. Vậy nên tuy rằng con đề nghị không truy cứu sự việc này nhưng con cũng mong muốn các thầy cô sẽ sửa sang lại cửa phòng vệ sinh nữ và có những biện pháp ngăn chặn việc này lại, không để nó phát sinh thêm bất kỳ 1 lần nào nữa, bởi vì không phải ai cũng may mắn như con. Cho con hỏi có ai có đề nghị, ý kiến nào về cách giải quyết của con hay không?

Yu - Thiên Ngọc Trúc

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Thầy Bạch Vũ đứng lên:

- Vân Mộc, thầy không phản đối hướng giải quyết của em nhưng thầy thấy cách ứng xử của em trong trường hợp vừa rồi không được đúng cho lắm. Đáng ra em phải báo cáo cho tổ Giám Thị để có hình thức kỷ luật những em học sinh đó - đây là quy tắc tất yếu của tổ cơ mà.

Mộc Mộc hạ giọng:

- Thưa thầy, quy tắc đó em không quên nhưng mà 1 trong 5 đặc quyền dành cho Tổ Phó/ Tổ Trưởng tổ Giám Thị là nếu thấy sự việc không quá nghiêm trọng, (ví dụ như thấy 1 bạn xả rác bừa bãi, 1 bạn lần đầu tiên đỗ xe sai quy định hay 1 vài cá nhân trong lớp gây mất trật tự) thì không cần báo cáo mà có thể tự giải quyết.

Cô Huyền Ngọc Tâm lập tức lên tiếng phản đối:

- Vân Mộc, em nghĩ rằng sự việc này giống như những ví dụ em vừa nêu sao? Em có biết rằng chuyện này sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tâm lý, đời sống riêng tư của mỗi cá nhân hay không? Em quá coi nhẹ sự việc này rồi đấy! Hay em quá đề cao bản thân?

Mộc Mộc tiếp tục hạ giọng, kiên nhẫn trả lời:

- Thưa cô, em không có ý xem nhẹ việc này nhưng cô phải nhớ rằng nhà vệ sinh nữ luôn có 10 nữ vệ sĩ chuyên nghiệp đứng bên cạnh để bảo vệ. Bất kỳ 1 tiếng động nhỏ nào cũng sẽ không lọt qua tai họ. Thế nên trước giờ chưa từng xảy ra những vụ việc nghiêm trọng mang tính pháp luật như lời của cô

vừa nói. Thưa cô, em không hề coi nhẹ sự việc mà vốn dĩ nó cũng không hề đáng sợ như cô nói. Em lại càng không dám đề cao bản thân mình. Mong cô đừng nói những lời mang ý nghĩa châm chọc người khác như vậy, cô là giáo viên gương mẫu cấp độ 3 của thành phố rồi đấy ạ.

Cô Huyền Ngọc Tâm trừng mắt, quát:

- Yến Vân Mộc, em.!!!

Cô Hạ Lam lạnh lùng:

- Cô Huyền Ngọc Tâm, xin cô hãy chú ý thái độ và lời nói của mình. Đây là phòng họp chứ không phải cái chợ!

Cô Huyền Ngọc Tâm vội thu lại ánh mắt, nói:

- Rõ, thưa Tổ Trưởng!

Thầy Phong Lâm Dạ nhẹ nhàng đặt câu hỏi:

- Vậy tại sao khi sự việc đó xảy ra, họ không xuất hiện?

Mộc Mộc không nhanh không chậm trả lời Thầy Phong:

- Thưa thầy, họ biết rằng em sẽ tự có hướng giải quyết đúng đắn. Còn về việc Dạ Quang Luật vào được nhà vệ sinh nữ thì em cũng không rõ tại sao!!! Trừ khi... cậu ta cũng là đai đồ đen cửu đẳng....

- Đai đồ đen cửu đẳng, cũng có thể lắm - Thầy Phong ngồi xuống, tỏ ý không còn ý kiến gì nữa.

Lúc này, cô Đào Tô Liên vốn im lặng từ đầu buổi đến giờ mới lên tiếng:

- Vân Mộc, dù sao thì trong chuyện này em ứng xử cũng chưa phải cho lắm. Lần sau nên rút kinh nghiệm.

- Vâng.- Mộc Mộc đáp

Cô Hạ Lam thấy cháu gái bảo bối của mình đã hết kiên nhẫn, liền nhanh chóng quyết định:

- Nếu Mộc Nhi đã nói là không truy cứu nam sinh kia thì chúng ta cũng không nên làm lớn chuyện này. Và bây giờ chúng ta sẽ thảo luận về các biện pháp xử lý học sinh nếu vi phạm....

- Thưa cô, em vẫn là 1 học sinh nên em thấy mình chưa thực sự có khả năng đưa ra ý kiến về các biện pháp xử lý. Vậy nên, em xin phép về lớp sớm.

Mộc Mộc quay người bước ra phía cửa rồi nhanh chóng rời đi.(* TrúC: Giải thích chút nè, ko phải Mộc ko đủ khả năng mà là do nhìn mặt bà Ngọc Tâm đáng ghét quá nên đi trước đó) Cuộc họp tiếp tục diễn ra trong không khí rất "bình thường". Bước xuống khu nhà B,tầng 1, phía bên khối 10, Mộc Mộc lướt qua hành lang các lớp học, suốt dọc đường cô nghe thấy không biết bao nhiêu lời ác ý, dị nghị của mọi người nhưng cô chẳng để tâm vì họ chả là gì đối với cô....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

"Cạch" Mộc Mộc mở cửa bước vào lớp với khuôn mặt lạnh lùng như mọi khi, không thèm để ý đến ai cả... Buổi học ngày hôm đó rất nhanh đã kết thúc. Lâm Thiên Tư - con trai của cô Hạ Lam và Lâm Thiên Đức, đứng trước cổng trường, dáng vẻ giống như đang đợi ai đó. Mộc Mộc vừa xuất hiện, lập tức Thiên Tư ra chặn đường cô, lấy ra 1 bó hoa hồng xanh, nói:

- Tiểu bảo bối, chúc mừng sinh nhật em nha ~

- Hôm nay là sinh nhật của em sao???

- Ôi, bảo bối của anh... Đến sinh nhật của mình mà em cũng quên luôn rồi sao? Em chính là Ma Kết đại nhân, emm sinh ngày 14/1/2001 đó~

- (*Mộc: " Em quên thật rồi!!!")

- Bảo bối à,... Đi về thôi, mama có nấu món ăn mà em thích nhất đó

Mộc Mộc ghé sát tai Thiên Tư, hỏi nhỏ:

- Tàu tầu có biết anh đi đón em không?
- Có biết, cô ấy sai anh đi đón em mà
- (* Mộc:" Em không còn gì để nói")

Thiên Tư thấy biểu cảm của Mộc Mộc thì có chút hơi thương hại đứa em gái suốt ngày bị hai đứa to đầu này bắt nạt,... Mộc Mộc tay trái cầm đóa hoa hồng của Thiên Tư, tay phải mở cửa xe, rất tự nhiên mà ngồi vào ghế sau. Thiên Tư cũng hiểu rằng đứa em gái này sẽ tránh xa anh hết mức có thể bởi vì anh quá nổi tiếng mà, nhờ đâu có fan nào của anh nhìn thấy thì lại nghĩ oan cho anh.... (*Trúc:" Má lắm scandal quá ý, người ta tránh má là đúng rồi"). Chiếc xe của Thiên Tư lao đi với tốc độ nhanh nhất có thể (* Trúc: Ánh ý sợ vợ ánh ý kêu -.-), chẳng mấy chốc đã đến ngôi nhà ấm áp của Mộc Mộc (*Trúc:" Nói là nhà chứ biệt thự thì có ý!!!)

Vừa đến nơi, Thiên Tư nhanh nhẹn chạy xuống mở cửa cho Mộc Mộc. Cánh cửa gỗ được làm bằng gỗ sưa đang từ từ mở ra. Mộc Mộc cầm cặp và hoa bước vào nhà cùng với Thiên Tư. Vừa đặt chân vào nhà.." Bùm", pháo hoa nổ tứ tung, Kiều Mỹ Thư cầm bánh sinh nhật đi đến trước mặt Mộc Mộc. Dưới ánh nến, gương mặt thanh tú của Mộc càng trở nên điểm lệ hơn, "vù" Mộc thổi nến. Ánh đèn pha lê lấp lánh được bật lên, Mộc Mộc nhìn thấy rõ từng người 1, ai cũng đều là người thân của cô, giọt lệ nóng hổi chảy trên gò má ửng hồng của cô. Yến Hạ Lam - cô của Mộc đến gần, đưa tay lên vuốt đi những giọt lệ của Mộc, nói:

- Mộc Nhi, hôm nay là sinh nhật của con, đừng khóc được không?
- Cô à,... con...

Mỹ Thư đến gần Mộc Mộc, đặt tay lên vai cô rồi nói:

- Tiểu công chúa à, muội có định cắt bánh không? Mọi người đang đợi ăn bánh sinh nhật của muội đó *cười*

Thiên Tư thấy bà xã cũng mở lời rồi nên thêm chút dầu vào lửa:

- Tiểu bảo bối,... em không đi cắt bánh à? Anh sắp chết đói rồi đó

Mộc Mộc gạt nước mắt, chạy đến cắt bánh cho mọi người. Ai ai cũng khen Mộc ngày càng xinh đẹp, giỏi giang hơn,... Bữa tiệc kéo dài đến hơn 1 h tối, Mộc vì mệt nên lên phòng từ lúc 9h.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Cô vốn không có hứng thú với những bữa tiệc như vậy, vừa lên phòng, cô đã mở laptop, lập tức vào Huyền Gia Lâm Tộc. Vừa vào không được mấy giây, hòm thư của cô đã nhấp nháy...

[Minh Long Dạ Quang: Người đã lên diễn đàn chưa?]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Chưa].

[Minh Long Dạ Quang: Mau lên đi.]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Ừ.]

Lướt diễn đàn chưa được bao lâu, cô đã thấy event mới nhất:

"Đệ nhất tình lữ: Cuộc thi dành cho các cặp tình nhân trong game nhân ngày Valentine đỏ (14/2). Cuộc thi sẽ bắt đầu từ ngày 14/2 đến ngày 14/4 (Valentine đen). Các cặp đôi sẽ bốc thăm đối thủ và thử tự thi đấu của mình. Các đôi tình lữ sẽ thi đấu Pk và tâm ý tương liên. Nó có nghĩa là khi thi đấu, bắt buộc cả hai phải đưa ra các chiêu thức hỗ trợ lẫn nhau. Tuyệt đối không được để tình lữ của mình mất quá 50% HP, nếu mất 50% HP thì đôi tình lữ sẽ bị bất động trong 30s. Mỗi lượt đấu đều không giới hạn thời gian và tổ hợp kỹ năng, chỉ cần đôi tình lữ nào có sự phối hợp hoàn hảo nhất và có lực chiến đấu tốt nhất thì sẽ chiến thắng. Trong vòng 1 tuần báo danh, đấu loại sever trong 2 tuần, đấu toàn sever trong tuần cuối cùng. Phần thưởng gồm 1 giải đặc biệt, 2 giải nhất, 3 giải nhì, 4 giải ba và hàng triệu phần quà tham gia cho tất cả các đôi tình lữ tham gia. Dựa vào thành tích trong cuộc thi mà phát quà, tình lữ có sự phối hợp hoàn hảo nhất, lực chiến, thành tích cao nhất trong cuộc thi sẽ là Quán Quân, đôi tình lữ có sự phối hợp hoàn hảo nhất và đôi tình lữ có lực chiến cao nhất là các Á Quân, 3 đôi tình lữ đạt thành tích cao(sau 3 đôi tình lữ đạt giải đặc biệt và giải nhất) trong trận đấu toàn sever là các Quý Quân, các đôi tình lữ vào được trận đấu toàn sever sẽ nhận quà tình lữ lớn, các cặp tình lữ tham gia đều nhận được quà tình lữ nhỏ. Quà ở trong hộp có giá trị tương đương với thành tích của đôi tình lữ. Quán quân sẽ nhận được Đệ nhất uyên ương thú cười, Đệ nhất bảo kiểm phu thê,

Đệ nhất pet phụ thể, Đệ nhất long phượng, Đệ nhất nhẫn cưới,... 100 tỷ kinh nghiệm, 100 tỷ Thiên bạch kim lượng, chưa kể đến 1 số ưu đãi, và trang bị thần bí của hệ thống dành tặng riêng cho đôi tình lữ xuất sắc này.."

Cả diễn đàn game trở nên rộn ràng sau khi thấy được event siêu hot này. Ai cũng cảm thấy phần thưởng của game lần này thật sự rất bá đạo, rất hiếm có. Ai cũng biết rằng những món đồ Đệ nhất thì chỉ có 1 món (*Trúc: Đệ nhất mà, 1 núi thì làm sao có 2 cộp được chứ!!!).

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Những bình luận của các game thủ còn khiến người ta thật sự sôi máu đánh nhau quá luôn:

[Đồ vô liêm sỉ: A~ Lần này lãnh đạo Thiên Tâm Tâm của chúng ta chơi lớn rồi a~]

[Yêu em mãi mãi: Thiên Tâm Tâm là ai vậy?]

[Mạo Doanh Nhiên: Yêu em mãi mãi, cậu là tân thủ phải không?]

[Yêu em mãi mãi: Đúng vậy, ta mới chơi được 2 tuần.]

[Danh Danh Tiểu Bát: Bảo sao cậu không biết Thiên tổng tài là đúng rồi!]

[Mặc Mặc Lâm Tư: Thiên đại nhân chính là chủ tịch hội đồng quản trị của công ti Thiên Hoa - công ti chuyên phát triển game!]

[Miện Hạo Tư Tư: Cổ chính là người làm ra game nè đó!]

[Đồ vô liêm sỉ: Đúng vậy a~ Chúng ta có Huyền Gia Lâm Tộc đều là do ơn của Thiên đại nhân a~]

[Tiên Họa Thủy Liên: Đệ nhất trang phục kia~ Bộ Phượng đó hình như có đủ thất tinh đá, còn có lông không tước, lông công, có cả trăn châu nữa, nghe nói trang sức ở trên đầu làm bằng 500 ngàn viên pha lê tím... Muốn có quá đi!!!]

[Tây Phong Lang Lang: WTF? Đệ nhất trang bị, thú cưới, pet,... thì thôi đi, lại còn kinh nghiệm, tiền, ưu đãi, trang bị bí mật nữa chứ]

[Mạo Doanh Nhiên: Chúng ta nên đi tìm tình lữ thôi, nghe nói quà tham gia cũng là trân phẩm đấy!]

[Danh Danh Tiểu Bát: Đúng a~]

[Dạ Quang Thiên Long: Danh Danh Tiểu Bát, ta muốn cưới mọi!]

[Đồ vô liêm sỉ: Ai dzô, tỏ tình a~]

[Mạo Doanh Nhiên: Đồng ý đi, đồng ý đi, đồng ý đi...]

[Tây Phong Lang Lang: Đồng ý, đồng ý, đồng ý, đồng ý..]

[Ngọc Quý Ca: Xem ra có 1 đôi tình lữ bá đạo rồi đây]

[Tâm Tâm Miên: Mọi người ủng hộ rồi!]

[Tiên Họa Thủy Liên: Nữ thần, người đây rồi!]

[Tây Phong Lang Lang: Nữ thần...]

[Quỳnh Dao Lam: Các người biết tại sao nữ thần lại mở 1 sự kiện lớn vậy không? Hi hi nói cho các người biết nha~ Nữ thần chuẩn bị kết hôn a~ Hơn nữa cũng sắp đến ngày kỉ niệm Sweet Love của nữ thần a~]

[Mặc Mặc Lâm Tư: Nữ thần sắp kết hôn a~]

[Yêu em mãi mãi: Nữ thần, ta xin người hãy bật mí thêm về cuộc thi đi!!!]

[Tâm Như Thủy: Nữ thần, rốt cuộc trang bị thần bí là sao?]

[Tâm Tâm Miên: Chính là các trang bị của các NPC mạnh nhất Huyền Gia Lâm Tộc]

[Mạo Doanh Nhiên: Thiên đại tiểu thư thật hào phóng a~ Máy trang bị đó nghịch thiên lắm nha~]

[Kỳ Hồ Tiên Thiên: Mạo Doanh Nhiên, không phải là Thiên Trọng Quân Tiên của Lâm lão gia đó chứ?]

[Mi Quý Bán Vũ: Thiên Trọng Quân Tiên có là gì chứ? Huyết Băng Tinh Vũ của Kim đại tiên mới gọi là nghịch thiên đó!!!]

[Thập Túy Lạc Hà: Máy thứ đó chỉ là đồ của tiên thôi, nghịch thiên đến mức nào chứ? Máy người quen là Băng Hạt Thánh Kiếm của Minh đại thần là làm bằng Thiên Băng vạn năm à? Tay cầm của nó làm bằng Thạch Thủy Hạt Châu đó. Nó cực kỳ cực kỳ hiếm đó!!!]

[Sa Lạc Tị Tiến: Sao mấy người lúc nào cũng chỉ đề ý đến vũ khí thế? Trang bị cũng có thể quần áo, trang sức,... nữa mà.]

[Cẩm Kiên Thủ Lao: Ai dzô, liệu có phải là Trâm Ngân Bạch Tinh không? Nghe nói nó được làm từ xương Hắc Long Đế, có cả Ngọc Chiêu Từ Tinh, nếu như so với các trang sức của các NPC khác thì thật sự là không có cái nào xứng đâu!!!]

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

"Hóa ra là 1 cuộc thi thú vị như vậy. Bảo sao 1 đại thần đứng đầu 2 bảng xếp hạng lại có hứng thú chứ!" - Mộc Mộc trầm nghĩ.

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Dạ Quang, huynh nói cho ta biết chuyện này để làm gì?]

[Minh Long Dạ Quang: Có việc muốn nhờ người.]

"Có chuyện gì mà đại thần không thể làm được mà lại nhờ mình? Khoan, chuyện gì mà liên quan đến "Đệ nhất tinh lữ" chứ?"

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Chuyện gì mà huynh lại không làm được chứ...]

[Minh Long Dạ Quang: Cướp người về nhà ta...]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Đại thần, máy tính của anh ổn chứ?]

[Minh Long Dạ quang: Không, vì em nên nó không ổn định cho lắm.]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Anh biết nói đùa từ bao giờ vậy?]

[Minh Long Dạ Quang: Từ khi biết em.]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi...]

"Ting" Hệ thống thông báo có quà được gửi đến. Là quà của Minh Long Dạ Quang, món quà này cực lớn luôn:

"Bạch Sắc Tinh Kiếm, Nhất Mai trang bị, Cẩm Náo Tinh, Thất sắc Tinh Lạc, Thất Vũ Khổng Tước, Mệnh Di Nhẫn, Từ Tinh Đế, 9999 Đại đóa hồng thất sắc"

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Đại thần, rốt cuộc anh có ý gì vậy?]

[Minh Long Dạ Quang: Cưới em.]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Đại thần, em quen anh lâu thế rồi, chưa bao giờ thấy anh đùa dai như vậy đâu.]

[Minh Long Dạ Quang: Anh không đùa.]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Vậy,... tại sao lại là em chứ?]

[Minh Long Dạ Quang: Em thấy trong Top 10 bảng xếp hạng PK, lực chiến có ai là con gái như em không?]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi... Nhưng mà 1 năm rồi, anh có tham gia sự kiện nào đâu, tự dừng lại,...]

[Minh Long Dạ Quang: Vì... anh thiếu nguyên liệu để làm 1 thứ mà nguyên liệu đó chỉ có trong cuộc thi nên anh nhất định phải tham gia!!!]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Được thôi, đi đến chỗ Lý đại nương..]

[Minh Long Dạ Quang: Em thấy anh có phù hợp với lễ cưới đơn giản vậy ko?]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Vậy ý anh như thế nào?]

[Minh Long Dạ Quang: Cho anh 5 ngày...]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Được thôi...]

Mộc đưa mắt nhìn đồng hồ, đã hơn 11h, cô cũng nên đi ngủ thôi.

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Mai em còn phải đi học, thế nên em ngủ trước đây. Anh ngủ ngon. Bye bye]

[Minh Long Dạ Quang: Ừ, ngủ ngon...]

Mộc Mộc tắt máy tính, ngồi trước màn hình đen kịt, cô bắt đầu suy diễn: "Trời ơi, đại thần... Huynh ý cầu hôn ta sao??? Hay là có ai vào nick anh ấy nhĩ? Hay bị hack nick rồi? Hay đang đùa mình??? Trời ơi, khó nghĩ quá đi!!! Mặc kệ, ta đi ngủ, mai còn phải đi học nữa..." Nghĩ đến đây, Mộc Mộc đứng dậy, đưa tay lấy sách vở cho ngày mai rồi nhanh chóng đi ngủ. Cô đâu biết rằng mình đã sập bẫy của tên lưu manh nào đó. Vừa chúc Mộc Mộc xong chủ nhân của nick Minh Long Dạ Quang nở 1 nụ cười vô cùng quỷ dị.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Sáng sớm hôm sau, Mộc Mộc thay đồ, chuẩn bị đi học, điện thoại lại reo.

- Alo, ai vậy?

- Mộc, là chị, Mỹ Thư.

- Thư, có chuyện gì mà chị gọi em ngay sáng sớm vậy?

- Thiên Tư nhập viện rồi!

Nghe đến đây, chiếc cặp trong tay Mộc Mộc rơi bộp xuống sàn, giọng cô trở nên run run:

- Ca... ca ca... em... làm sao... lại... nhập viện.... vậy?

- Em mau đến bệnh viện Nhất Nam đi.

- Em sẽ đến ngay.

Mộc Mộc tắt máy, đôi mắt đã rom róm nước mắt. Cô gọi vội cho giáo viên chủ nhiệm của mình - thầy James Vũ, xin được nghỉ học vì anh trai gặp tai nạn. Sau đó, cô lao thẳng đến bệnh viện. Vừa đi nước mắt Mộc Mộc vừa đưa nhau chạy trên gò má hồng hồng. Đến tới bệnh viện, trước phòng cấp cứu đặc biệt, Lâm Thư, cô Hạ Lam, chú Lâm Tài Minh - chồng của cô Hạ Lam, đều đang đưa mắt nhìn vào trong phòng với con mắt lo lắng tột cùng. Mộc Mộc bước đến trước cửa phòng như 1 kẻ mất hồn, cô Hạ Lam nhìn thấy, vội giải thích:

- Mộc Mộc à, Thiên Tư nó...

- Mỹ Thư, chị nói đi - Mộc Mộc lạnh lùng nói

Đôi mắt đỏ hoe của Mỹ Thư nhìn Mộc Mộc, cô cất giọng khàn khàn:

- Mộc,...tối hôm qua...hức...bởi vì... về khuya quá...hức... nên... mẹ chị...giữ Thiên Tư...hức... ở lại... Sáng nay... anh ấy... hức... phải trực nhật... mà nhà chị...hức... lại xa trường... hức... thế nên... Thiên Tư... phải... đi từ 5h... hức... để còn về... lấy đồ... nhưng... dọc đường...anh ấy...hức... đã... bị 1 nhóm... người lạ... hức... chặn đánh... Mãi đến... lúc 6h 10 phút... có người... nhìn thấy... Thiên Tư... rồi gọi cho chị... hức... Đều là tại chị, nếu chị không có ở lại đến 11h thì có lẽ anh ấy sẽ không phải ở nhà chị càng không...

Nói đến đây, Mỹ Thư khóc lớn, hai tay không ngừng tự đánh bản thân. Mộc Mộc ngồi xuống cạnh Mỹ Thư, tay cô nắm lấy tay Mỹ Thư, an ủi: (* Trúc: "Ta viết đến đoạn này mà suýt khóc, hu hu, buồn quá đi mà. Bật mí nhỏ: Thiên Tư là ca ta đó...nên ta mới buồn!")

- Thư à, chị đừng trách bản thân nữa... Mọi chuyện đã qua rồi, dù giờ chị có tự trách mình như thế nào đi chăng nữa thì cũng không thay đổi được gì đâu! Điều chúng ta cần làm nhất bây giờ là phải cầu nguyện để cho Tư ca có thể vượt qua nguy hiểm...

- Mộc Nhi nói đúng đó, Thư Thư à, con đừng làm như vậy. Chúng ta nên làm những việc có thể khiến Thiên Tư có thể qua con nguy kịch. - Chú Tài Minh nói

- Thư Thư, chúng ta đến nhà thờ bên cạnh bệnh viện cầu nguyện cho Thiên Tư. - cô Hạ Lam nhìn Mỹ Thư nhẹ nhàng nói.

Mỹ Thư lau nước mắt, đứng dậy đi theo cô Hạ Lam, không quên quay đầu lại nhìn vào trong phòng cấp cứu. Cô Hạ Lam và Mỹ Thư vừa đi thì Mộc Mộc cũng khóc thút thít, đôi mắt kiên định, bình tĩnh vừa nãy bây giờ trở nên đỏ hoe, hoảng loạn vô cùng, từng tiếng nấc, mỗi tiếng đều khiến cho người nghe cảm thấy đau lòng xót dạ. Trước mắt Mộc Mộc hiện ra rất nhiều hình ảnh nhưng không hề có lấy 1 chút âm thanh, lại càng không có sự liên kết với nhau. Có hình ảnh là 4 người trong 1 gia đình rồi lại có cảnh chết chóc, rồi có ảnh của 1 cô bé 5 tuổi khóc lóc thảm thiết, lại có hình ảnh của 1 người phụ nữ đang ôm đứa bé vừa nãy,... Càng nghĩ cách liên kết những sự việc này, càng cố gắng hiểu những sự việc này, đầu của Mộc Mộc lại càng đau hơn... Cuối cùng cô được 1 giọng nói kéo về hiện thực:

- Mộc Nhi, con làm sao vậy? Chẳng phải vừa rồi con còn an ủi Thư Thư sao?

- Chú... còn thật sự rất sợ cá sẽ...hức...cả gia đình con đều mất cả rồi... Từ bé đến giờ.....hức... còn với cả đã... cùng nhau vui đùa... hức... nếu ca thật sự... thì con cũng chả biết... phải sống sao nữa...Sáng sớm hôm sau, Mộc Mộc thay đồ, chuẩn bị đi học, điện thoại lại reo.

- Alo, ai vậy?

- Mộc, là chị, Mỹ Thư.

- Thư, có chuyện gì mà chị gọi em ngay sáng sớm vậy?

- Thiên Tư nhập viện rồi!

Nghe đến đây, chiếc cặp trong tay Mộc Mộc rơi bộp xuống sàn, giọng cô trở nên run run:

- Ca... ca ca... em... làm sao... lại... nhập viện.... vậy?

- Em mau đến bệnh viện Nhất Nam đi.

- Em sẽ đến ngay.

Mộc Mộc tắt máy, đôi mắt đã rom rớm nước mắt. Cô gọi vội cho giáo viên chủ nhiệm của mình - thầy James Vũ, xin được nghỉ học vì anh trai gặp tai nạn. Sau đó, cô lao thẳng đến bệnh viện. Vừa đi nước mắt Mộc Mộc vừa đua nhau chạy trên gò má hồng hồng. Đến tới bệnh viện, trước phòng cấp cứu đặc biệt, Lâm Thư, cô Hạ Lam, chú Lâm Tài Minh - chồng của cô Hạ Lam, đều đang đưa mắt nhìn vào trong phòng với con mắt lo lắng tột cùng. Mộc Mộc bước đến trước cửa phòng như 1 kẻ mất hồn, cô Hạ Lam nhìn thấy, vội giải thích:

- Mộc Mộc à, Thiên Tư nó...

- Mỹ Thư, chị nói đi - Mộc Mộc lạnh lùng nói

Đôi mắt đỏ hoe của Mỹ Thư nhìn Mộc Mộc, cô cất giọng khàn khàn:

- Mộc,...tối hôm qua...hức...bởi vì... về khuya quá...hức... nên... mẹ chị...giữ Thiên Tư...hức... ở lại... Sáng nay... anh ấy... hức... phải trực nhật... mà nhà chị...hức... lại xa trường... hức... thế nên... Thiên Tư... phải... đi từ 5h... hức... để còn về... lấy đồ... nhưng... dọc đường...anh ấy...hức... đã... bị 1 nhóm... người lạ... hức... chặn đánh... Mãi đến... lúc 6h 10 phút... có người... nhìn thấy... Thiên Tư... rồi gọi cho chị... hức... Đầu là tại chị, nếu chị không cố ở lại đến 1 h thì có lẽ anh ấy sẽ không phải ở nhà chị càng không...

Nói đến đây, Mỹ Thư khóc lớn, hai tay không ngừng tự đánh bản thân. Mộc Mộc ngồi xuống cạnh Mỹ Thư, tay cô nắm lấy tay Mỹ Thư, an ủi: (* Trúc: "Ta viết đến đoạn này mà suýt khóc, hu hu, buồn quá đi mà. Bật mí nhỏ: Thiên Tư là ca ta đó...nên ta mới buồn!")

- Thư à, chị đừng trách bản thân nữa... Mọi chuyện đã qua rồi, dù giờ chị có tự trách mình như thế nào đi chăng nữa thì cũng không thay đổi được gì đâu! Điều chúng ta cần làm nhất bây giờ là phải cầu nguyện để cho Tư ca có thể vượt qua nguy hiểm...

- Mộc Nhi nói đúng đó, Thư Thư à, con đừng làm như vậy. Chúng ta nên làm những việc có thể khiến Thiên Tư có thể qua con nguy kịch. - Chú Tài Minh nói

- Thư Thư, chúng ta đến nhà thờ bên cạnh bệnh viện cầu nguyện cho Thiên Tư. - cô Hạ Lam nhìn Mỹ Thư nhẹ nhàng nói.

Mỹ Thư lau nước mắt, đứng dậy đi theo cô Hạ Lam, không quên quay đầu lại nhìn vào trong phòng cấp cứu. Cô Hạ Lam và Mỹ Thư vừa đi thì Mộc Mộc cũng khóc thút thít, đôi mắt kiên định, bình tĩnh vừa nãy bây giờ trở nên đỏ hoe, hoảng loạn vô cùng, từng tiếng nấc, mỗi tiếng đều khiến cho người nghe cảm thấy đau lòng xót dạ. Trước mắt Mộc Mộc hiện ra rất nhiều hình ảnh nhưng không hề có lấy 1 chút âm thanh, lại càng không có sự liên kết với nhau. Có hình ảnh là 4 người trong 1 gia đình rồi lại có cảnh chết chóc, rồi có ảnh của 1 cô bé 5 tuổi khóc lóc thảm thiết, lại có hình ảnh của 1 người phụ

nữ đang ôm đứa bé vừa nẩy,... Càng nghĩ cách liên kết những sự việc này, càng cố gắng hiểu những sự việc này, đầu của Mộc Mộc lại càng đau hơn... Cuối cùng cô được 1 giọng nói kéo về hiện thực:

- Mộc Nhi, con làm sao vậy? Chẳng phải vừa rồi con còn an ủi Thư Thư sao?

- Chú,... còn thật sự rất sợ cả sẽ...hức...cả gia đình con đều mất cả rồi... Từ bé đến giờ.....hức... còn với cả đã... cùng nhau vui đùa... hức... nếu cả thật sự... thì con cũng chẳng biết... phải sống sao nữa...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Mộc Mộc đan hai tay vào nhau, tựa đầu vào tay, tiếp tục khóc, những tiếng nấc tiếp nối nhau. Lâm Tài Minh cũng chẳng thể an ủi nổi cô, chỉ đành để cô khóc như vậy....Ở trường Trung học Phổ Thông Kim Diệp, mọi người đang xôn xao về việc Đại nam thần và Đại nữ thần của họ đều nghỉ học. Không khí trong trường ảm đạm vô cùng, họ vốn dĩ muốn tặng quà sinh nhật muộn cho nữ thần của họ mà tại sao cô ấy lại nghỉ học!!! Chỉ có Ngọc Túy Nhi là biết được lý do Mộc Mộc nghỉ học, cô là Phó Bí thư Đoàn nên đương nhiên là thầy James Vũ sẽ nói cho cô ấy lý do để nói với giáo viên bộ môn. Trống vừa điểm hết tiết 1, Ngọc Túy Nhi đã lấy điện thoại nhắn tin cho Mộc Mộc: "Anh Thiên Tư thế nào rồi? Cậu ổn chứ? Vừa mới hết tiết 1 nên mình chỉ nhắn tin cho cậu được thôi, chút nữa ra chơi tiết 2 mình sẽ gọi lại cho cậu," Mộc Mộc đang nấc không ngừng thì nhận được tin nhắn của Túy Nhi, cô lấy hết bình tĩnh của mình để kiềm nén cảm xúc hiện tại. Sau khi đọc tin nhắn của Túy Nhi, Mộc Mộc lập tức trả lời: "Ca mình vẫn chưa ra khỏi phòng cấp cứu... Mình ổn, cậu cứ học đi, chiều mình qua trường lấy vở." Tay Mộc run run, nhấp từng chữ 1, sau khi nhắn xong thì cô lại khóc... Đền cấp cứu vừa tắt, Tài Minh lập tức nắm lấy tay bác sĩ hỏi:

- Bác sĩ, con trai tôi, nó sao rồi?

- Mặc dù đã con nguy kịch nhưng tôi nghĩ,... con trai anh cần phẫu thuật thẩm mỹ, bởi vì phần mặt và tay bị thương nghiêm trọng gây biến dạng...

- Vậy chúng tôi vào nó được chưa bác sĩ?

- Có thể, nhưng không được quá 20 phút. Con trai anh vẫn cần được tỉnh dưỡng

- Vâng.

Nghe thấy từng lời của bác sĩ, mỗi câu đều khiến Mộc Mộc thêm đau lòng. Cái gì mà chấn thương nghiêm trọng tới mức biến dạng chứ? Anh trai của cô phải phẫu thuật thẩm mỹ thật sao? Càng nghĩ, tâm trí của Mộc Mộc càng rối hơn. Tại sao chứ, tại sao ông trời lại bất công với cô như vậy? Ông đã cướp đi cả gia đình và ký ức của cô, tại sao giờ lại còn khiến người anh họ cô quý mến bị thương nặng đến vậy? Tại sao lại trừng phạt người thân của cô chứ? Họ đã làm gì sai? Tại sao phải như thế, tại sao người thân của cô phải chịu những tổn thương lớn đến vậy? Không, chuyện này là có kẻ đứng sau. Nếu là cướp thì sau khi đánh anh ấy bất tỉnh thì phải lấy ví tiền của anh ấy chứ! Nhưng ví tiền vẫn còn ở đó, dây chuyền, đồng hồ, không hề mất 1 thứ gì cả. Chẳng nhẽ là chuyện tranh Nhất bảng của trường sao? Không, dù có tranh thì cũng không đến nỗi phải khiến anh trai cô trở thành như vậy, hơn nữa Thiên Tư là 1 người rất tốt, chắc chắn không có ai hận anh ấy đến mức đẩy, vậy mục đích của hắn là gì?

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Sau 1 hồi tự hỏi, Mộc Mộc vẫn không thể tìm được đáp án cho bản thân, đành lặng lẽ theo chân Lâm Tài Minh bước vào phòng bệnh. Cô ngồi bên cạnh người anh trai đang hôn mê của mình, nước mắt lại 1 lần nữa đua nhau chảy trên gương mặt khá ái của Mộc Mộc. Tay Mộc Mộc nắm chặt tay của Thiên Tư nói:

- Em nhất định sẽ đưa anh đi phẫu thuật, nhất định sẽ tìm ra kẻ đã làm ra chuyện này. Hắn nhất định phải trả giá cho hành động của mình.

Lâm Tài Minh đưa tay đặt lên vai Mộc Mộc nói:

- Thiên Tư nó sẽ không sao đâu, cháu đừng....

Nói được nửa chừng thì Mỹ Thư và cô Hạ Lam đi vào, nhìn thấy đứa con trai mà mình yêu thương bị đánh đến mức không thể nhận ra, cô Hạ lam khóc lặng đi,... Mỹ Thư ôm lấy cô Hạ Lam, vừa an ủi vừa khóc theo. Toàn cảnh đều tràn ngập nước mắt và đau thương. Mộc Mộc là người trở lại bình

thường nhanh nhất, cô cố gắng nén cảm xúc lại, chậm rãi nói:

- Mọi người đừng khóc nữa, việc cần làm nhất bây giờ là phải đưa anh ấy sang Hàn Quốc để hồi phục lại gương mặt cũng như các vết sẹo trên khắp cơ thể, sau đó sang Mỹ để hồi phục sức khỏe cho Tư ca để phòng có chấn thương tâm lý hay thể chất. Chúng ta bây giờ khóc thì cũng không thể khiến anh ấy tỉnh lại được đâu.

Nói đến đây, cô nắm chặt bàn tay của Thiên Tư.

Mỹ Thư cũng ngừng khóc, phụ họa theo Mộc Mộc:

- Hai bác,... con thấy Mộc nói đúng lắm. Ngày mai con sẽ nhờ bố con thuê chuyên cơ để đưa bác trai và Thiên Tư đi sang Seoul.

Cô Hạ Lam cũng ngừng khóc, đến gần Mộc Mộc:

- Mộc Nhi, chúng ta về thôi, chuyện của Thiên Tư,... con có thể về nhà mà từ từ điều tra mà, hơn nữa chiều con còn có tiết học đúng không?

Mộc Mộc không đáp, chỉ gật đầu nhẹ 1 cái rồi đứng dậy, bước ra khỏi phòng. Cô Hạ Lam lập tức đuổi theo Mộc Mộc. Suốt dọc đường, Mộc Mộc không hề mở miệng nói chuyện, dường như đã chìm vào những suy tư..."Cách" Mộc Mộc bước xuống xe, đi thẳng lên trên nhà, cô mở máy tính ra, ngay trên diễn đàn của trường, tin hot nhất chính là Nhất bảng của trường Lâm Thiên Tư bị đánh nhập viện... Ánh mắt Mộc Mộc tối lại, cô kick bỏ cửa sổ vừa rồi, cô lập tức truy cập vào camera của khu vực xung quanh chỗ mà ca ca của cô bị đánh, phát hiện ra 1 gương mặt khiến cô bất ngờ. Là... là... là hần, tại sao có thể là hần chứ? Một mình hần có thể khiến ca ca của cô nhập viện sao? Không thể nào,... cho dù hần có cùng đẳng cấp với cô thì cũng không thể khiến Thiên Tư ca nhập viện được, chuyện này thật sự là không thể nào.... Nhưng hình ảnh đó thật sự quá rõ nét, khuôn mặt của hần, đôi mắt của hần thật sự khiến người ta ấn tượng. Hần khiến cô thật sự bất ngờ... hần có thể làm những chuyện không tưởng như vậy thì tại sao lại có cái "học bạ vàng" như thế? Hần giả vờ sao? Vậy lý do nào lại khiến hần thay đổi như vậy? Thật sự là quá đau đầu đi...Hừ, dù cho động cơ nào khiến hần trở nên như vậy thì cô cũng không thể chấp nhận được. Cô chụp lại toàn bộ ảnh có mặt hần ở trong video, rồi chuyển luôn video cho cô Hạ Lam và thầy Dạ Tân Thọ, cô đề nghị xử lý vụ việc trong phạm vi nhỏ để tránh ảnh hưởng đến danh tiếng của trường, và không thể khiến cho ca ca của cô mất mặt được. Dù sao thì anh ấy cũng là bạch mã hoàng tử của biết bao con người, cứ thế mà hủy đi danh tiếng của anh ấy thì thật sự...cô không nỡ. Anh trai của cô chắc chắn không thể chịu được sự dả kích lớn như thế...Thôi - cô tự trấn an mình rồi chải tóc, chỉnh lại quần áo, gọi chú tài xế vào và nhờ chú ấy đưa cô đến trường. Vừa bước xuống xe, đám fans của Mộc Mộc và Thiên Tư đã vây chặt lấy cô, hỏi han đủ thứ nhưng cô không hề trả lời chỉ ho khan 2 tiếng, lập tức đội Hộ hoa sứ giả đã xuất hiện, đưa Mộc Mộc lên kốp. Ngọc Túy Nhi đưa toàn bộ sách vở buổi sáng cho Mộc Mộc xem qua. Mộc Mộc đưa đồng sách vở cho đội Hộ hoa Sứ giả, quay người đi lên phòng họp Tổ Giám Thị, cô cũng không quên nhắc họ để sách vở xuống xe. Sau 1 hồi tự hỏi, Mộc Mộc vẫn không thể tìm được đáp án cho bản thân, đành lặng lẽ theo chân Lâm Tài Minh bước vào phòng bệnh. Cô ngồi bên cạnh người anh trai đang hôn mê của mình, nước mắt lại 1 lần nữa đua nhau chảy trên gương mặt khá ái của Mộc Mộc. Tay Mộc Mộc nắm chặt tay của Thiên Tư nói:

- Em nhất định sẽ đưa anh đi phẫu thuật, nhất định sẽ tìm ra kẻ đã làm ra chuyện này. Hần nhất định phải trả giá cho hành động của mình.

Lâm Tài Minh đưa tay đặt lên vai Mộc Mộc nói:

- Thiên Tư nó sẽ không sao đâu, cháu đừng....

Nói được nửa chừng thì Mỹ Thư và cô Hạ Lam đi vào, nhìn thấy đứa con trai mà mình yêu thương bị đánh đến mức không thể nhận ra, cô Hạ lam khóc lặng đi,... Mỹ Thư ôm lấy cô Hạ Lam, vừa an ủi vừa khóc theo. Toàn cảnh đều tràn ngập nước mắt và đau thương. Mộc Mộc là người trở lại bình thường nhanh nhất, cô cố gắng nén cảm xúc lại, chậm rãi nói:

- Mọi người đừng khóc nữa, việc cần làm nhất bây giờ là phải đưa anh ấy sang Hàn Quốc để hồi phục lại gương mặt cũng như các vết sẹo trên khắp cơ thể, sau đó sang Mỹ để hồi phục sức khỏe cho Tư ca để phòng có chấn thương tâm lý hay thể chất. Chúng ta bây giờ khóc thì cũng không thể khiến anh ấy tỉnh lại được đâu.

Nói đến đây, cô nắm chặt bàn tay của Thiên Tư.

Mỹ Thư cũng ngừng khóc, phụ họa theo Mộc Mộc:

- Hai bác,... con thấy Mộc nói đúng lắm. Ngày mai con sẽ nhờ bố con thuê chuyên cơ để đưa bác trai và Thiên Tư đi sang Seoul.

Cô Hạ Lam cũng ngừng khóc, đến gần Mộc Mộc:

- Mộc Nhi, chúng ta về thôi, chuyện của Thiên Tư,... con có thể về nhà mà từ từ điều tra mà, hơn nữa chiều con còn có tiết học đúng không?

Mộc Mộc không đáp, chỉ gật đầu nhẹ 1 cái rồi đứng dậy, bước ra khỏi phòng. Cô Hạ Lam lập tức đuổi theo Mộc Mộc. Suốt dọc đường, Mộc Mộc không hề mở miệng nói chuyện, dường như đã chìm vào những suy tư..."Cách" Mộc Mộc bước xuống xe, đi thẳng lên trên nhà, cô mở máy tính ra, ngay trên diễn đàn của trường, tin hot nhất chính là Nhất bảng của trường Lâm Thiên Tư bị đánh nhập viện... Ánh mắt Mộc Mộc tối lại, cô kick bỏ cửa sổ vừa rồi, cô lập tức truy cập vào camera của khu vực xung quanh chỗ mà ca ca của cô bị đánh, phát hiện ra 1 gương mặt khiến cô bất ngờ. Là... là... là hần, tại sao có thể là hần chứ? Một mình hần có thể khiến ca ca của cô nhập viện sao? Không thể nào,... cho dù hần có cùng đẳng cấp với cô thì cũng không thể khiến Thiên Tư ca nhập viện được, chuyện này thật sự là không thể nào.... Nhưng hình ảnh đó thật sự quá rõ nét, khuôn mặt của hần, đôi mắt của hần thật sự khiến người ta ấn tượng. Hần khiến cô thật sự bất ngờ... hần có thể làm những chuyện không tưởng như vậy thì tại sao lại có cái "học bạ vàng" như thế? Hần giả vờ sao? Vậy lý do nào lại khiến hần thay đổi như vậy? Thật sự là quá đau đầu đi...Hừ, dù cho động cơ nào khiến hần trở nên như vậy thì cô cũng không thể chấp nhận được. Cô chụp lại toàn bộ ảnh có mặt hần ở trong video, rồi chuyển luôn video cho cô Hạ Lam và thầy Dạ Tân Thọ, cô đề nghị xử lý vụ việc trong phạm vi nhỏ để tránh ảnh hưởng đến danh tiếng của trường, và không thể khiến cho ca ca của cô mất mặt được. Dù

sao thì anh ấy cũng là bạch mã hoàng tử của biết bao con người, cứ thế mà hủy đi danh tiếng của anh ấy thì thật sự...cô không nỡ. Anh trai của cô chắc chắn không thể chịu được sự đả kích lớn như thế...Thôi - cô tự trấn an mình rồi chải tóc, chỉnh lại quần áo, gọi chú tài xế vào và nhờ chú ấy đưa cô đến trường. Vừa bước xuống xe, đám fans của Mộc Mộc và Thiên Tư đã vây chặt lấy cô, hỏi han đủ thứ nhưng cô không hề trả lời chỉ ho khan 2 tiếng, lập tức đội Hộ hoa sứ giả đã xuất hiện, đưa Mộc Mộc lên lớp. Ngọc Túy Nhi đưa toàn bộ sách vở buổi sáng cho Mộc Mộc xem qua. Mộc Mộc đưa đồng sách vở cho đội Hộ hoa Sứ giả, quay người đi lên phòng họp Tổ Giám Thị, cô cũng không quên nhắc họ để sách vở xuống xe.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Đi qua hành lang các lớp, cô nghe được rất nhiều thông tin "bồ ích":

Học sinh A:

- Ê, tụi bây nghe tin gì chưa? Thiên Tư lảo đại nhà chúng ta hôm nay không đi học là vì bị đánh nhập viện đấy!

Học sinh B:

- Nào mà bị hư rồi à? Mà có biết là cả trường này không 1 ai thắng nổi Tư đâu.

Học sinh C:

- Cái A nó nói đúng đấy, sáng nay Vân Mộc tiểu thư cũng không đi học còn gì. Ngoại trừ việc liên quan tới Thiên Tư ra thì có chuyện gì mà lại khiến cô ấy không đi học chứ?

Học sinh B:

- Mà nói khiến lũ fan tụi tao đau lòng chết đi được. Tiểu thư xinh đẹp nhà chúng ta đã là hoa có chủ mất rồi...

"Bốp" quyển sách bay thẳng vào mặt học sinh B, ngay sau đó là 1 giọng nói lạnh thấu xương:

- Ngập cái mồm chó của mày lại hoặc là bị đập chết

- Dạ Quang Luật, mày mạnh miệng gớm nhỉ? Để tao cho mày hiểu thế nào...

1 cú knout luôn, tên kia lập tức được đưa đến phòng y tế, cùng lúc đó Mộc Mộc bước vào lớp, nói:

- Mời bạn Dạ Quang Luật theo tôi lên phòng họp của Tổ Giám Thị.

Bên dưới lại được 1 trận ồn ào:

học sinh N:

- Quả này toi rồi, Băng Nữ đại nhân chắc chắn là thấy cảnh vừa rồi nên mới mời Quang Luật lên đấy...

Vũ Đồng Quân nhếch mép lên 1 cái.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Cánh cửa phòng họp được Mộc Mộc mở ra, cô ngồi vào chỗ của mình, ngay sau đó Luật Luật cũng tự nhiên ngồi ngay bên cạnh Mộc Mộc. Cô Huyền Ngọc Tâm quát:

- Yến Vân Mộc, em coi phòng họp là nhà em à? Muốn cho ai vào cũng được hay sao hả? Em còn coi quy tắc là gì không?

Không đợi Mộc Mộc trả lời, cô Hạ Lam đã đỡ lời:

- Ngọc Tâm, là tôi cho gọi lên đây.

- Cô Huyền Ngọc Tâm, em xin cô hãy để ý lại xem giữa cô và em ai mới là người có chức vị cao hơn? Chả nhẽ em mới 1 học sinh lên cũng phải thông qua cô sao?

- Yến Vân Mộc, em...

- Đủ rồi! Hai người giữ trật tự cho tôi, âm âm như cái chợ thế à? Còn coi tôi là Hiệu trưởng không? - thầy Dạ Tân Thọ quát lớn.

Hầu như tất cả mọi người trong phòng đều im lặng, thở mạnh 1 chút cũng không dám, chỉ có Luật Luật là làm ra vẻ đùa cợt, đưa tay lên ngoáy ngoáy lỗ tai. Thầy Dạ Tân Thọ khề thờ dài 1 tiếng rồi nghiêm giọng lại:

- Cô Hạ Lam hãy cho mọi người xem bằng chứ đi.

- Được.

Cô Hạ Lam nhanh chóng chiếu đoạn video và ảnh do Mộc Mộc cung cấp. Từng hình ảnh đều chân thực đến kinh ngạc, đoạn video được chỉnh qua để hiển thị được rõ nét nhất. Luật Luật có chút kinh ngạc, không ngờ cô gái này có thể xử lý những thứ này nhanh như vậy, thú vị lắm. Thầy Tân Thọ càng xem càng nhủu chặt mày lại, video vừa hết, thầy đã nổi giận đến mức đập bàn, quát:

- Dạ Quang Luật, cháu còn coi người thúc thúc này ra gì nữa không hả? Học thì không lo học, lại còn đi đánh người khác như vậy là sao?

- Cháu không đánh hấn thì có 1 ngày hấn cũng sẽ đánh cháu. Cá lớn nuốt cá bé là chuyện bình thường mà - cậu ta nhún vai vô tội

Mộc Mộc ngồi bên cạnh đã tỏ ra tức giận, nhưng nén lại, nói một cách bình tĩnh:

- Bạn học Quang Luật, tại sao bạn lại cho rằng có ngày anh Thiên Tư sẽ đánh cậu? Cậu và anh ý còn không quen biết nhau cơ mà...

- Yến Vân Mộc, cô là Bí Thư Đoàn mà lại không biết đến Nhất Bảng sao?

- Nhất Bảng thì liên quan gì đến việc này?

- Lâm Thiên Tư ở cái vị trí ấy đã gần 3 năm rồi, khi có "nhân tài" thì anh ta phải nhường lại thôi. Chuyện này cũng là lẽ tự nhiên thôi, cô cần gì phải làm to chuyện lên như thế?

(Hắn nói có lý lắm, đúng là cô sẽ không làm to chuyện hấn CHUẨN BỊ cướp Nhất Bảng của ca ca cô, nhưng hấn đánh ca ca của cô ra nông nổi như thế thì có đáng để cô làm to chuyện hay không?) Mộc Mộc cố gắng giữ bình tĩnh đến cùng:

- Vậy... thứ cậu muốn là cái chức vị Đại ca toàn trường?

- Đúng vậy. - Luật Luật lãnh đạm đáp.

Mộc Mộc nhếch mép lên 1 cái rồi đột nhiên mất bình tĩnh mà quát lớn:

- Cậu muốn thì sao không đợi đến ngày thi đấu mà mình mình bạch bạch đấu với Thiên Tư? Tại sao phải nhân lúc này mà đánh anh ý... Tại sao cậu lại ra tay mạnh như thế chứ? Thiên Tư, anh ấy có ân oán gì với cậu không hả? Tại sao??? - giọng nói của Mộc Mộc tràn ngập bi thương và tức giận, đôi mắt nâu đã đỏ lên...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Cô Hạ Lam đến gần Mộc Mộc, nhẹ nhàng khuyên:

- Mộc Nhi, bình tĩnh, đây là phòng họp...

Lời nói của cô Hạ Lam như tiếng chuông chùa thức tỉnh kẻ mê muội, mất đi lý trí - Mộc Mộc, cô lấy lại sự bình tĩnh và cao lãnh thường ngày, hạ giọng xuống:

- Dạ Quang Luật, động cơ của cậu rốt cuộc là gì?

- Thấy chướng mắt thì đánh, nhất định phải có động cơ thì mới được đánh người hay sao? - Luật Luật nói với cái giọng coi trời bằng vung.

Thầy Tân Thọ lúc này mới ho khan 1 tiếng rồi nói:

- Luật Nhi, cháu không thể lấy cái thái độ ở nhà mà nói như thế được.

- Có gì mà không được? Từ cổ chí kim đến giờ vẫn là kẻ mạnh làm vua, kẻ thua thì cũng chỉ có thể ngoan ngoãn thuần phục kẻ mạnh mà thôi. - nói xong hắn đưa mắt sang nhìn Mộc Mộc.

Tay của Mộc Mộc nắm chặt lại, gấn từng chữ 1:

- Dạ Quang Luật, tôi nhắc cho cậu nhớ, đây là xã hội hiện đại, xã hội dân chủ, ai cũng bình đẳng như nhau. Cậu không có quyền xâm phạm đến Nhân quyền của người khác.

- Oh, Bí Thư Đoàn, cô nói có lý ghê ha~ - Luật Luật với cái bốn cọt, ngả ngớn.

Mộc Mộc tức giận đến mức đập bàn, trên bàn lập tức xuất hiện 1 vết lõm, cô bước ra khỏi cửa phòng họp, không quên để lại 1 câu nói lạnh lùng: "Em sang Hàn Quốc với Thiên Tư"." "Rầm", cánh cửa vô tội bị đập mạnh 1 cái, mặt của Luật Luật đen đi hơn nửa, cậu ta cũng khôi phục lại sự lạnh lùng, bước ra ngoài phòng, không nói 1 lời nào, cánh cửa vô tội lại bị đập mạnh 1 cái nữa..(* TrúC: Ta thấy cánh cửa này đi thay được rồi đấy...). Mọi người trong phòng đều cảm nhận được sự lạnh lùng của 2 người vừa rồi, cả phòng chìm vào trong sâu lắng. Luật Luật chạy theo Mộc Mộc, nắm lấy cổ tay cô, Mộc Mộc bất ngờ, hét lên:

- Buông tôi ra!!!

- Tại sao tôi phải buông cô ra?

- Bởi vì tôi ghét cậu, không muốn nhìn thấy cái bộ mặt giả tạo của cậu!

- Hừ, sao cô không nói luôn là cô muốn trở về bên cạnh hắn đi? Còn phải đặt ra lý do?

- Tôi muốn trở về bên cạnh anh ấy thì sao? Tôi đặt ra lý do thì sao? Liên quan gì đến anh không?

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Luật Luật không kiềm chế được, đặt lên đôi môi anh đào của Mộc Mộc 1 cái thật mãnh liệt. "Bốp" Mộc Mộc tát Luật Luật 1 cái rồi quay người bỏ đi. Luật Luật đưa tay lên mặt, vừa chạm vào chỗ Mộc Mộc tát, hình như là hằn 5 ngón tay rồi, Luật Luật lại nhếch mép, cô gái bé nhỏ ngày càng khôi lên sự to mồm của hắn rồi đấy..(*Luật: Vừa rồi mới hôn "nhẹ" 1 cái, chưa có cảm giác gì a~)

Vừa đi xuống nhà xe, Mộc Mộc vừa tức giận cái tên kia...Nụ hôn đầu của cô lại bị 1 cái tên mà cô ghét cay ghét đắng cướp đi trắng trợn., cái quan trọng là nếu có ai nhìn thấy thì danh dự của cô sẽ ra sao? Đúng là cái tên đáng ghét, thiếu suy nghĩ, tùy hứng.....Cô bảo chú tài xế đưa đến bệnh viện Nhất Nam, suốt dọc đường cô vẫn luôn xử lý tài liệu ở trên laptop, giữ nguyên khuôn mặt lạnh như băng ngàn năm. Đến nơi, cô đi thẳng vào phòng bệnh của Thiên Tư, nhìn vào gương mặt vốn dĩ anh tuấn hơn người giờ thì,... người không ra người, ngòm không ra ngòm...Đôi mắt của Mộc Mộc lại đỏ lên, người nằm trên giường bệnh kia chính là anh trai cô, người đã luôn an ủi, động viên cô khi cô đau buồn nhất.... Cô nén lại những giọt nước mắt đang chực rơi xuống, lãnh đạm hỏi Mỹ Thư:

- Bao giờ có thể đưa anh ấy đi Hàn Quốc?

- Ngày mai.

- Em có thể đi theo không?

- Dĩ nhiên,...

- Không thể!!! - cô Hạ Lam quát

- Tại sao không cho con đi theo?

- Con quên mất mình có vị trí như thế nào ở trường sao? Con là lớp trưởng 10A1, là Bí Thư Đoàn trường, là Tổ phó Tổ Giám Thị. Chỉ cần 1 buổi con không có ở trường thì mọi chuyện đã rối tung lên rồi, nói gì là đi mất mấy tuần. Hơn nữa, sắp có kỳ thi Quốc Gia, con không thể không tham gia!

- Nhưng...

- Con muốn trường ta mất hết mặt mũi hay sao? Đại Tài Từ đã nghỉ học, chả nhẽ Đại Học Bá như con cũng muốn nghỉ nốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

... - Mộc Mộc rơi vào trầm tư, vừa rồi thật sự cô đã quá kích động rồi, cô chính là động lực đến trường của biết bao nhiêu con người, giờ cô không đi học thì chuyện gì sẽ xảy ra? Tại sao vừa nãy cô lại không nhớ đến việc này chứ?

- Haiz,... - cô Hạ Lam khẽ thở dài.

Bà biết rằng Thiên Tư quan trọng với Mộc Nhi như thế nào, bà cũng biết rằng Mộc Nhi của bà yêu quý Thiên Tư như thế nào, bà càng rõ tổn thương của con bé sâu nặng như thế nào, 3 tuổi phải rời xa chị gái, 5 tuổi thì mất cả cha lẫn mẹ, khi ấy, Mộc Nhi của bà đã bị trầm cảm, cả ngày cũng không nói lấy 1 câu, chỉ khi Thiên Tư an ủi, nó mới trở nên dần bình thường, cũng chính Thiên Tư đã kéo Mộc Mộc ra khỏi vùng bùn ấy. Bây giờ, người anh trai luôn bên cạnh nó lại trở nên như vậy, khó tránh khỏi nó sẽ mất kiểm soát bản thân, càng có thể con bé sẽ nhớ lại những kỉ ức mà bà đã xóa bỏ.

Mộc Mộc nói khẽ, trong giọng nói có chút lạnh lùng:

- Con biết rồi. Hôm nay con hơi mệt, con xin phép về nghỉ trước

Cô đứng dậy, đi ra khỏi phòng bệnh của Thiên Tư, sắc mặt vừa lạnh lùng, đôi mắt cũng lạnh đi theo. Từng bước chân đều đều bước ra khỏi bệnh viện, trực tiếp lái xe (*Trúc: Lúc bà ý tâm trạng không tốt thì sẽ trực tiếp lái xe để tránh người khác bị khuôn mặt của cô dọa chết). Dù không có bất cứ cảm xúc nào trên khuôn mặt nhưng cũng không thể khiến cho nhan sắc của Mộc Mộc giảm sút, ngược lại, còn càng hấp dẫn người khác vì sự cao lãnh của mình. Hôm đó là một ngày đẹp trời vô cùng, bầu trời xanh trong, mây trắng lười biếng thả mình phiêu dạt theo con gió, những cành cây trụi trụi như những cánh tay vươn lên trên bầu trời, nó dường như muốn chạm vào những đám mây trắng muốt kia,... vạn vật xung quanh đều đẹp, đều nên thơ biết bao, dù cho bây giờ là đầu mùa đông, đề có 1 ngày như vậy thật hiếm nhưng dù có đẹp hơn nữa thì Mộc Mộc cũng không có tâm trạng mà tận hưởng. Cô đang chìm đắm trong những suy nghĩ ngổn ngang, không hề giống 1 Yến Vân Mộc lạnh lùng, sắc sảo, có thể ứng phó với mọi tình huống...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17

Cô bây giờ mới chính là cô - cô gái 16 tuổi, 1 cô gái mới lớn, thật sự vẫn chưa đủ trưởng thành, chưa thật sự kiểm soát được hành động, suy nghĩ của mình. Lúc nào cô cũng nghĩ rằng mình hoàn toàn có thể kiểm soát được bản thân thế nhưng những hành động của cô ở trong phòng họp thật sự là quá xóc nổ, không hề suy nghĩ thấu đáo 1 chút nào. Giờ cô đã hiểu tại sao mà cô Huyền Ngọc Tâm lại luôn không phục cô bởi vì có lúc cô không thể kiểm soát được cảm xúc của mình, làm việc thì chưa ổn thỏa, cái gì cũng là cô Hạ Lam đi sắp xếp lại, thế mà cô lại cho đó là công của mình tất, cô đúng là biết 1 mà không biết 2. Cô quá tự tin rồi, quá đề cao bản thân rồi, cô quên mất rằng cô chỉ mới 16 tuổi, chỉ mới là học sinh Trung học Phổ thông, cho dù gia cảnh có tốt đến mấy thì thứ cô vẫn chưa thể có, đó chính là kinh nghiệm thực tế. Cô sống được bao nhiêu năm chứ? Mới có 16 năm mà thôi. Cô có thể nhận thức đúng sai được bao nhiêu năm chứ? 10 năm hay 12 năm? Quảng thời gian đó quá ngắn đối với 1 người đã đi quá nửa cuộc đời như cô Hạ Lam, cô Ngọc Tâm, thầy Tân Thọ,... Cô quá thiếu kinh nghiệm nên mới không thể xử lý mọi việc được ổn thỏa. Cô nên suy nghĩ lại, cô phải nên nhớ rằng cô là học sinh và cô không có quyền tỏ thái độ với các thầy cô giáo như hôm nay. Cô sai thật rồi. Vào đến nhà, cô đi thẳng lên phòng, suy nghĩ kỹ lại những gì mà mình đã làm, cô thấy mình thật ngu xuẩn...

Sau 1 đêm trầm tư suy nghĩ, Mộc Mộc quyết định học tập thật tốt, chờ ca ca của cô trở lại làm Đại tài tử. Mộc Mộc xuống giường, gọi 2 người giúp việc nữ lên thay đồ, chải tóc cho cô, để cô chuyên tâm làm bài tập, lên xe rồi cô vẫn còn làm bài tập. Đi được nửa đường thì Mộc Mộc hoàn thành bài tập, cô ăn tạm chút đồ ăn trên xe. Cổng trường vẫn mở như mọi khi, những fans cuồng của cô vẫn đi học đều đặn, học sinh vẫn vào cổng trường như thường ngày mà tìm cô đột nhiên lại đau nhói. Anh trai cô từ ngày hôm nay sẽ không đến trường nữa, sẽ không có người trêu chọc cô nữa, sẽ không có người ra dáng vẻ "gọi đờn" với cô nữa,... hôm nay sẽ rất tẻ nhạt. Haiz, cô lại nghĩ đi đâu vậy? Cho dù anh trai của cô không có ở trường thì cô vẫn phải làm những việc cần làm. Cô nghĩ nhiều rồi, anh trai cô chỉ là đi phẫu thuật thôi, anh ấy sẽ sớm trở lại mà...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18

Hôm nay chủ yếu là học thực hành nên cô có thể tập trung nghiên cứu kỹ hơn. Cô không hề biết rằng, tên vô lại nào đó đang chăm chú quan sát cô từng phút, từng giây. Hết buổi học, Mộc Mộc cầm sách đi xuống canteen, vừa đến cầu thang, tên vô lại nào đó cùng với Tam Đại Bàng mới của trường chặn cô lại. Vũ Đồng Quân tiến lên phía trước, nở 1 nụ cười "hắc ám":

- Ai dzô, đây không phải Vân Mộc tiểu thư hay sao? - vừa nói cậu ta vừa đưa tay định vuốt tóc Mộc Mộc.

Nhưng không ngờ cậu ta lại nhận được 1 tia nhìn lạnh lẽo khiến cho cánh tay dừng lại giữa không trung, thu lại không được mà tiếp tục thì cậu ta chết chắc. Cái tên khốn Luật Luật kia thật sự quá đáng ghét a~, dám đẩy chiến hữu của mình vào tình cảnh như vậy sao? Hừ, uổng công lúc trước cậu ta bảo vệ hần, đúng là tức chết ông đây mà. Trong khi Vũ Đồng Quân còn đang không biết làm gì thì Mộc Mộc đã đi lướt qua cậu ta, vốn định đi qua luôn cái tên khốn kiếp kia thì...(*Trúc: Làm phiền cho tác giả đồ mặt 5s đã) Hần chơi ép cô vào tường!!!! Tình cảnh gì đây? Cô không muốn cùng cái tên khốn kiếp này có bất kỳ quan hệ gì cả!!! Hần liếc xung quanh 1 cái, mọi người lập tức đi qua như không nhìn thấy gì, Vũ Đồng Quân cùng với Hàn Mạnh Thiên quay lưng đi mất hút. Hiện tại chỉ còn cô và hần, cả hai đều im lặng không nói gì, trong khi khuôn mặt của Mộc Mộc đã hiện lên 1 chút hồng đỏ thì Luật Luật điềm nhiên đưa tay lên vén tóc Mộc Mộc, "nhẹ nhàng" làm những hành động ám muội. Cuối cùng, Mộc Mộc không chịu được liền mở miệng nói:

- Không biết bạn học Quang Luật làm những hành động vừa rồi là có ý gì?

- Ai... Bí Thư đoàn a~ Tôi đau bụng quá a~ Phiền cô đưa tôi xuống phòng y tế. - Vừa nói, Luật Luật vừa đưa tay ôm bụng, tỏ vẻ đau đớn.

Mộc Mộc giữ vững khuôn mặt lạnh lùng:

- Trường có đội Y tá học sinh, tôi có thể gọi họ đến giúp cậu.

- ... Tôi đang đói quá nên đau bụng mà~ Cô có thể đưa tôi đến canteen chứ?

- Cậu có chân, có miệng thì tự đi mà nhờ người khác, tôi không rảnh để đùa với cậu.

Mộc Mộc đi lướt qua Luật Luật, chợt nhận ra cánh tay của cô đã bị nắm chặt, và người làm việc đó chính là hần!!! Cô kiên nhẫn quay lại hỏi:

- Không biết bạn học còn có chuyện gì sao?

- Tôi bị đau miệng a~ Rất cần có người dẫn đi luôn a~

Mặt của Mộc Mộc đã đen đi mấy phần, cô trầm oán:" Cái tên mặt dày như mặt đường!!!!"

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Thấy Mộc Mộc không nói gì, Luật Luật càng được nước lấn tới:

- Bí Thư Đoàn a~, sắp hết thời gian ăn trưa rồi đó, cô định cho tôi đói chết sao?- Hần tiến sát Mộc Mộc hỏi.

- Đi theo tôi. - Mộc bất đắc dĩ phải dẫn tên đại phiền phức này đi.

Đến nơi, cô mặc kệ hần; đi thẳng vào phòng bếp; chọn tạp dề, nguyên liệu rồi nhanh chóng bắt tay vào làm bữa trưa của bản thân mình. Tên đại phiền phức kia đứng ngoài cửa, lặng lẽ ngắm nhìn cô gái xinh đẹp làm đồ ăn, những ngón tay thon, dài nhanh thoăn thoắt xếp đồ ăn lên đĩa. Sau khi làm xong đồ ăn, cô mang chúng để 1 chiếc bàn bên cạnh cửa sổ, nơi có ít người nhất. Cô vừa ngồi xuống thì đã có không ít ánh mắt ái mộ bay bay xung quanh, Luật Luật nhìn nhìn mấy cái ánh mắt đó mà cảm tức giận, hần sai bước đến gần Mộc Mộc:

- Không biết bên cạnh Yến tiểu thư đã có ai ngồi chưa?

Mộc Mộc rất nhanh chóng đưa ánh mắt lạnh lùng đến nơi phát ra cái âm thanh ma mị kia, cô trầm nghĩ: còn tưởng ai chán sống đến vậy, hóa ra là cái tên ô to dù lớn này, hừ.

- Không biết Dạ công tử có ý gì? - Giọng nói nghe thì có vẻ khách khí nhưng hàn ý thì vô biên a~

Luật Luật làm như không biết hàn ý của Mộc Mộc mà nở 1 nụ cười tiêu sái:

- Mộc, em nghĩ nhiều rồi a~ Ta chỉ là,....

Nói được nửa chừng thì Luật Luật ngừng lại, đưa tay chống vào tường. Cả canteen dường như nín thở, 1 người là Băng Nữ, 1 người là Nhất Băng, cả 2 đều có thực lực ngang nhau, cái quan trọng là,...Luật Luật quá soái đi. Mọi người đều cảm thấy bản thân đang được nhồi thức ăn cho chó!!!

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Thấy Mộc Mộc không nói gì, Luật Luật càng được nước lấn tới:

- Bí Thư Đoàn a~, sắp hết thời gian ăn trưa rồi đó, cô định cho tôi đói chết sao?- Hần tiến sát Mộc Mộc hỏi.

- Đi theo tôi. - Mộc bắt đầu dĩ phải dẫn tên đại phiền phức này đi.

Đến nơi, cô mặc kệ hắn; đi thẳng vào phòng bếp; chọn tạp dề, nguyên liệu rồi nhanh chóng bắt tay vào làm bữa trưa của bản thân mình. Tên đại phiền phức kia đứng ngoài cửa, lặng lẽ ngắm nhìn cô gái xinh đẹp làm đồ ăn, những ngón tay thon, dài nhanh thoăn thoắt xếp đồ ăn lên đĩa. Sau khi làm xong đồ ăn, cô mang chúng để 1 chiếc bàn bên cạnh cửa sổ, nơi có ít người nhất. Cô vừa ngồi xuống thì đã có không ít ánh mắt ái mộ bay bay xung quanh, Luật Luật nhìn nhìn mấy cái ánh mắt đó mà cảm giác giận, hần sải bước đến gần Mộc Mộc:

- Không biết bên cạnh Yến tiểu thư đã có ai ngồi chưa?

Mộc Mộc rất nhanh chóng đưa ánh mắt lạnh lùng đến nơi phát ra cái âm thanh mà nị kia, cô thầm nghĩ: còn tưởng ai chán sống đến vậy, hóa ra là cái tên ô to dù lớn này, hừ.

- Không biết Dạ công tử có ý gì? - Giọng nói nghe thì có vẻ khách khí nhưng hàn ý thì vô biên a~

Luật Luật làm như không biết hàn ý của Mộc Mộc mà nở 1 nụ cười tiêu sái:

- Mộc, em nghĩ nhiều rồi a~ Ta chỉ là,....

Nói được nửa chừng thì Luật Luật ngừng lại, đưa tay chống vào tường. Cả canteen dường như nín thở, 1 người là Băng Nữ, 1 người là Nhất Băng, cả 2 đều có thực lực ngang nhau, cái quan trọng là,...Luật Luật quá soái đi. Mọi người đều cảm thấy bản thân đang được nhồi thức ăn cho chó!!!

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Gương mặt thanh tú của Mộc Mộc đã có nét ửng hồng nhưng cô vẫn gạt phăng cái tay của tên kia ra rồi ung dung ngồi ăn tiếp. Luật Luật ko từ bỏ, thu tay về:

- Yến tiểu thư thật thích khi dễ người khác a~

- Bạn học họ Dạ, vừa bạn nói với tôi là đói đến đau bụng nên tôi đưa bạn tới nhà ăn, thế nhưng.. sao giờ lại thấy bạn khỏe như vậy? Bộ bạn ko đói sao?

- Có Đại nỷ nhân như cô ngồi ở bên cạnh, ta ko muốn ăn "cái khác" nữa a~

- Bạn học Dạ thật có tính hài hước nhưng tôi thì không. Nếu bạn đến canteen ko phải để ăn thì mời đi ra ngoài, ở trong này có rất nhiều người cần ăn để chuẩn bị cho tiết học buổi chiều..

- Yến Văn Mộc! Cô thật sự cho rằng mình luôn đúng sao? Cái j cô cũng có thể nói ra cả 1 tràng dài. Nhưng cô có nghĩ đến người nghe ko?

Vân Mộc đứng dậy, nói 1 câu rất nhẹ nhàng:

- Dạ Quang Luật, tôi không được như gia đình cậu.

Cả canteen đều cảm nhận được sự bi thương trong câu nói của Vân Mộc. Cả trường Kim Diệp đều biết Vân Mộc mồ côi cha mẹ từ khi mới có năm tuổi, từ ngày bố mẹ Vân Mộc mất, cô chưa từng thật sự vui vẻ. Nhưng Quang Luật thì khác, bố mẹ cậu ta đều sống, thậm chí gia đình của cậu ta còn được lên TV mấy lần. Ai cũng hiểu được rằng vừa rồi Quang Luật đã chạm đến nỗi đau của Vân Mộc.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Sau khi Vân Mộc đi ra khỏi nhà ăn, Quang Luật cũng tự cảm thấy vừa rồi bản thân có chút hơi quá đáng nhưng ai đòi cậu ta lại đuổi theo Vân Mộc, cậu ta cũng có sự kiêu ngạo của mình. Vân Mộc đi đến cạnh gốc cây hoa đào ở đằng sau trường, nơi mà bố mẹ cô gặp nhau (Cô nghe mọi người nói thế), đưa tay lên chạm vào thân cây, nước mắt của cô từ từ lăn trên gò má ửng hồng. Gần 11 năm rồi kể từ khi bố mẹ cô mất, cô luôn kìm nén cảm xúc của bản thân, tự hứa rằng sẽ không khóc nữa nhưng bây giờ cô đang nhớ lại họ - những người đã từng bên cạnh cô, chăm sóc cô. Dù cho ký ức chỉ còn 1 chút mà thôi, cô cũng thấy được cảm giác khi không có người che chở và bảo vệ,...cô đơn, buồn bã đến cực hạn. Cây hoa đào này là nơi bố mẹ cô đưa gửi thư cho nhau, trên thân cây có một cơ quan bí mật mà cô nhất định phải tìm được. Vì trong những mảnh ký ức của cô có hình ảnh của nó, có lẽ bố mẹ cô đã để lại thứ gì đó bên trong cái cây đầy ý nghĩa này.

Bỗng nhiên, "Cạch" gốc cây xuất hiện 1 cầu thang dẫn xuống lòng đất, mặc dù đã lường trước được là sẽ có chuyện xảy ra nhưng không ngờ nó lại nhanh như vậy. Vân Mộc men theo chiếc cầu thang đi xuống 1 cơ quan bí mật. Trong đây có rất nhiều thiết bị hiện đại mà Vân Mộc chưa từng được nhìn thấy mà chỉ biết qua 1 vài tư liệu ít ỏi

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Căn cứ bí mật

Vân Mộc hoàn toàn bị choáng ngợp bởi sự hiện đại của các thiết bị. Ngay cả chính phủ có khi còn khó có thể sở hữu được 1/10 chỗ thiết bị này ấy chứ. Đầu tiên là thiết bị YuR-11, nhìn trông có vẻ giống như là chiếc kính 3D thông thường nhưng chức năng thì quả là khủng bố. Nó có thể phân tích hàng tỉ dữ liệu trong 1 phần 1 triệu giây. Nó giúp chúng ta có thể xâm nhập vào tất cả các trang web, máy tính bảng, máy tính xách tay hay điện thoại, máy tính cây, nhưng chỉ có 1 chiếc duy nhất trên Thế giới, do vợ chồng nhà thiên tài bí ẩn phát minh ra. Tiếp theo có thể kể đến Qcl-542, một dung dịch được mệnh danh là kẻ thù số 1 của ung thư, trong 1 giây, nó có thể tiêu diệt hàng nghìn tế bào ung thư, nhưng 1 miligam Qcl-542 tương đương với 100 tỷ đô la mỹ và hiện nay trên toàn địa cầu chỉ có 2gam Qcl-542 chính thống. Sau đó là hàng loạt các siêu máy tính sử dụng các công nghệ tiên tiến nhất. Nó có thể dễ dàng thâm nhập vào bất cứ thứ gì liên quan đến công nghệ, sở hữu camera tối tân nhất, bộ vi xử lý siêu việt và hệ thống an toàn tuyệt đối. Nó chính là ông trùm của công nghệ hiện đại, mang tên AT-780... Trong căn phòng này còn chứa cả trăm thứ khác, từ hóa học trị liệu đến công nghệ tối tân, Vân Mộc hoàn toàn chìm đắm, cô như kẻ khát nước trong sa mạc tìm được ốc đảo với hồ nước trong veo và cây xanh mọc rậm rạp. Bỗng "tình" chiếc tivi 75 inches trên tường sáng lên, một bộ phim được trình chiếu. Vân Mộc chăm chú theo dõi, xuôi theo cảm xúc của cô là những giọt nước mắt. Cô tìm ra rồi, bộ phim mang hoàn toàn ký ức của cô, bộ phim làm ra để kỷ niệm sinh nhật 10 tuổi nhưng lại bị lãng quên ở nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23-2: Đỉnh hôn

Sau khi trở về từ căn phòng ấy, Vân Mộc hoàn toàn lơ đãng mọi thứ. Cô ngồi trong lớp chờ trống về. Thầy cô vừa bước ra khỏi lớp, Vân Mộc đã sắp xếp sách vở, chuẩn bị đi về. Sử dụng ứng dụng kết nối giữa máy tính và điện thoại, cô chậm chậm mở Huyền Gia Lâm Tộc lên, thấy lời cầu hôn của đại thần thì đầu óc của Vân Mộc lập tức hoạt động nhanh gấp đôi bình thường. Cô nhanh chóng chấp nhận lời cầu hôn và ngay lập tức trên diễn đàn và kênh thể giới bùng nổ thông báo:

– Hôm nay ngày Thiên Phụng tháng Vạn Lâm năm Kim Long, đôi uyên ương Minh Long Dạ Quang và Lãnh Hàn Mộc Nhi đã nên duyên. Để chung vui,

nhận hồng bao và kinh nghiệm hiếm có thì nhớ 16h ngày mai hãy nên Âm Minh Điện để bắt đầu lễ cưới.

[Mãi mãi yêu em: Âu mãi gạt, Nữ thần của tôi đã đi làm dâu rồi sao? *mặt buồn buồn*]

[Danh Danh Tiểu Bát t: Nam thần lòng em, sao anh nỡ bỏ e mà đi]

[Miệng Hạo Tư Tư: Trời ơi, tôi nhìn nhầm sao!??? No.1 Nam thần lấy No.1 Nữ thần kia]

[Tây Phong Lang Lang: OMG, mắt cú của tôi...]

[Mạo Doanh Nhiên: Ê, Âm Minh Điện kia, 1899 Hoàng Kim cho một lần vào đây. Chưa có ai dám tổ chức lễ cưới ở đó nha...]

[Tiên Họa Thủy Liên: Nè các người đoán xem hồng bao là bao nhiêu a~]

[Ngân Duệ Miêu: Ngân vàng cái chắc rồi Quang đại thần lần này chơi lớn thế cơ mà]

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Song Hỷ Lâm Môn

Kênh tin tức chưa có dấu hiệu của sự hạ hỏa thì diễn đàn game cũng âm ỉ thông báo sự kiện mới:

“Nhân dịp hai nam thần và nữ thần cùng nên duyên, ngày mai, tân thủ nhận Vip1, nhân vật trong bảng xếp hạng nhân đôi tình duyên, tặng hoa nhân bốn, chúc mừng lễ cưới nhân đôi phần thưởng. Trang bị của tân nương và tân lang thưởng sao, lễ phục lấy từ lễ phục của nữ thần Tình Yêu. Tặng đôi thú tình duyên cực phẩm và trang bị. Thưởng thêm 1000000 Từ Kim Tinh và các phần thưởng khác. Có 10 người được tân nương và tân lang mời sẽ nhận siêu phẩm hồng bao cùng trang bị tối thượng.Những người khác sẽ phải góp quà để nhận được phần thưởng tham gia.”

Diễn đàn lại tiếp tục sôi sục lên:

[Tứ Lâm Tỷ Như: Oh nầu nầu,.. Mới có hơn 1 tuần không onl mà sao lại ra sự kiện khủng thế!!!!]

[Ngô Gia Hân Lục: Lầu trên thân mến, bạn có biết mai là Đại thần No1 của 5 bảng xếp hạng kết hôn không?]

[Tứ Lâm Tỷ Như: Minh Đại thần kết hôn sao?]

[Biện Siêu Doãng: Người ta kết hôn với cường nữ Lãnh đó]

: Trội ơi, nữ thần thân yêu của tui, người chiếm No5 của 3 bảng xếp hạng còn chưa đủ sao? Giờ người còn định cùng Minh Đại thần chiếm nốt các bảng xếp hạng phụ thế sao?]

[Hạng Tư Mỹ: Nè!!!!!!!!! Công ty chơi j kỳ dzậy? Lục Đại thần nhà tui kết hôn sao không có dzụ này? Why?????]

[Truse Từ Thiên: bạn trên ê, Minh đại thần có No1 của 2 bảng xếp hạng Thế Giới đấy. Chưa kể Lãnh Tiên tử còn là hoa khôi ưu tú của game đó. Xin hỏi Lục đại thần của bạn là ai vậy?]

[Yoonaki: Nè mấy người có biết là Lâm Nữ thần sắp kết hôn không hả? Ai kêu họ kết hôn vào ngày Lâm nữ thần đính hôn. Chưa kể là họ là cặp đôi Trâu nhất cái game này luôn đấy >.<]

[Huyền Đá Từ Lai: Ày, vợ yêu quốc dân lên xe hoa rồi kia. Ai nói với tui đây không phải sự thật đi TT^TT]

[Đệ Nhất Hoa Thần-Tề Kiều Họa:Hừ, chỉ là hôn lễ đặc biệt thôi mà, có j hay đâu]

[Tần Siêu Tín: Nè, Hoa thần đại nhân người nói gì khó nghe vậy?]

[Dầu Minh Khế: Mấy bạn quá đáng vừa thôi ê, Hoa Thần nhà tôi mới là game thủ ưu tú nhè..Lãnh Tiên tử của các bạn còn chưa được xác nhận là nữ đâu. Đừng có ở đây nói lung tung.]

[Quý Niễn Ly's: @Dầu Minh Khế, ai nói với bạn là Lãnh tiên tử nhà tui tui không phải nữ hả? Mị có ảnh hấn hoi nè~]

[Lâm Hạ Dư Dư: Ly's thân mến, cầu ảnh nha ~~~~]

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Sát thương khủng bố của Đại Nam Thần

Diễn đàn game và kênh tin tức dường như bùng nổ vì sự kiện mới, trong khi đó 2 vị Đại thần – nhân vật chính của chúng ta thì đều rất bình thản. Văn Mộc sau khi nhận được tin Đại Thần trong mơ của cô ấy sắp kết hôn với nhân vật trong game của mình thì mừng đến nỗi quên hết tức tối, vui vẻ đi nấu cơm, làm việc nhà. (*Trúc: Bà ý vừa làm vừa hát a~) Quang Luật thân yêu của chúng ta thì đang rất bình thản chọn ĐỒ CUỐI. Cậu ta ngồi lẩm bầm một mình:

– Bộ này quá rẻ => không phù hợp.

– Nhấn quá cùi => vứt

– Kiểu hoa không đủ lớn => loại

– Tiệc chưa đủ uy phong => loại

– Trang phục xấu => loại

– Đường rước dâu ngắn => loại tiếp

– Phong cảnh nơi tổ chức không phù hợp => tiếp tục bị loại

-.....(*Trúc: Luật ca, anh sắp thành thím Luật rồi đó.#đầu_3_vạch_đen)

Tối hôm đó tại Huyện Gia Lâm Tộc ...

Minh Long Dạ Quang dành tặng lời thề son sắt x999 cho Lãnh Hàn Mộc Nhi.

Minh Long Dạ Quang dành tặng 99999 bông hồng bảy màu cho Lãnh Hàn Mộc Nhi.

Minh Long Dạ Quang dành tặng 99999 lời thề Vĩnh kết cho Lãnh Hàn Mộc Nhi

Minh Long Dạ Quang dành tặng 9999 đóa hoa hồng xanh cho Lãnh Hàn Mộc Nhi

Liên tiếp hơn 100 cái thông báo chỉ nói về việc Minh Đại thần nào đó chơi game suốt từng ý năm tháng không hề lộ mặt, nay lại xuất hiện hơn nữa còn làm nổ cả các thông báo liên Server. Sau cùng trên Loa lớn của tất cả các Server chỉ có một câu:” Tiểu Lãnh Mộc, thân xác và tâm trí của anh đều giao cho em cả”

Kênh thể giới lại dậy sóng rồi. Đại thần thân yêu, anh phá kỷ lục cho cú ăn rồi đó:v

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Đại thần soái, cool và rất giỏi gây họa

[Niệm Âm Lang: Minh đại thần về với em đi]

[Khổng Ý Dao Liên: Đại thần, em muốn sinh hầu tử cho anh]

[Doãn Yêu Kỳ: Đại thần, đến chiếm lĩnh em đi]

[Ngạch Nhã Hoàng: Tình yêu của tui]

[Miên Mộng Linh: Chọc mù mắt teo đi >,<. Đại thần anh.....]

[Yêu Hồ Mộng: Đệt!!! Minh Long Dạ Quang!!!]

[Mãi mãi bên anh: Minh thần, không đúng Minh thánh oi, sao Ngài lại cướp đi đầu bảng duy nhất của em TT^TT]

[Moji Huyền Sur Kỳ: Trời ơi, 200 bao nhiêu cái server cùng với hàng triệu con người ở đây có ai bị mù mắt cún như tui hom? TT^TTx3]

[KSF James'sY: WTF? Bọn họ chưa cưới mà sao ân ái dữ vậy....]

[Thâm Hàn Mặc: Bạn trên ak, nói đúng ra thì chỉ có Minh Đại thần gửi hoa thui.v Tiên tử còn chưa onl kia ...]

[Bluee's Cốt: Ta muốn ly hôn!!!]

[Redd's Họa: Tiểu thê tử, về với tướng công đi, mai ta cho nàng đi ăn. Đừng bỏ ta mà TT^TT]

Dạ, kính thưa rằng sau đó phải có tới mười mấy đôi suất nữa thì mỗi người một ngã.v. Đại thần thân yêu, anh gây họa thành công rồi ☐

Vâng, đại thần nhà chúng ta đã rất thành công khi gây ra sóng gió bao trùm toàn server. Trong khi biết bao con tim thiếu nữ tan nát thì biết bao chàng trai đang lo sợ bị “cướp vợ”, nhưng đại thần mất dạy nhà chúng ta lại rất hưởng thụ, thậm chí còn cao hứng đến mức, bao toàn bộ anh em thân thiết đi ăn lẩu!!!!!!!

Một tiên tử nhà chúng ta vì học bài mà onl hơi muộn, vừa lên game, thông báo lập tức khiến máy của Vân Mộng như muốn phát nổ. Trên kênh thể giới, trung bình thì cứ câu trước có Minh Long Dạ Quang thì câu sau chính là Lãnh Mộng Hàn Nhi!!!. Thông báo cá nhân:

“Minh Long Dạ Quang tặng tiên tử 1000000000000008 bông hồng gồmhoa hồng xanh, hồng bảy màu, lời thề son sắt, Vĩnh Kết,.....cùng với lời chúc:”
Tiểu Lãnh Mộng, thân xác và tâm trí của anh đều giao cho em cả”

Vân Mộng:..... Đại thần, anh đừng rải thính như thế chứ? Người khác hiểu lầm rồi đó *đầu 3 vạch đen *

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Họ như thế nào, anh không quan tâm, anh chỉ quan tâm đến em

Blink, blink, blink...

Thông báo tin nhắn của Minh Long Dạ Quang:

[Minh Long Dạ Quang: Vk yêu oi,...]

[Lãnh Hàn Mộng Nhi: Đại thần, anh đừng đùa như vậy -_-]

[Minh Long Dạ Quang: Tiểu Lãnh Mộng, em không thích anh gọi em như thế à?]

[Lãnh Hàn Mộng Nhi: Yes.]

[Minh Long Dạ Quang: Uhm, Tiểu Lãnh Mộng,]

[Lãnh Hàn Mộng Nhi: Đại thần, từ khi nào mà anh mất hết phong phạm của đại thần vậy? Không sợ người khác biết thì sẽ cười vào mặt anh sao?]

[Minh Long Dạ Quang: Họ nghĩ như thế nào, anh không quan tâm, anh chỉ quan tâm đến em.]

[Lãnh Mộc Hàn Nhi: Khụ khụ...Đại thần, chúng ta đi phụ bản thôi.]

[Minh Long Dạ Quang:...Em ngại a~]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi:.....]

Cuối cùng, Vân Mộc đã đưa ra 1 lựa chọn hoàn toàn chuẩn xác. Bởi vì Minh đại thần nhà chúng ta vừa vào phụ bản đã chém giết điên cuồng rồi, làm có tâm trí mà chat với Vân Mộc. Vân Mộc ngồi treo máy thờ dài: “Đại thần, anh đừng nhảy như vậy, em không quen đâu TT^TT”. Một bên thờ dài, một bên thì điên cuồng thao tác, bàn phím cùng chuột của vị đại thần nào đó dường như muốn phát sáng cả căn phòng thì phải. (* Trú: “Ba ơi, ba bình tĩnh chút cho con nhờ...”) Vừa mở được quyền sách ra để đọc thì thông báo lại kêu:

“Minh Long Dạ Quang cùng Lãnh Hàn Mộc Nhi phối hợp ấn ý, vượt qua phụ bản Tinh Duyên, phá vỡ kỷ lục cũ, nhận thưởng đôi nhẫn Kim Long, Phụng Hoàng”

Vân Mộc mắt tròn mắt dẹt: “What???? Lại loạn thông báo rồi, đại thần, anh xuống tay nhẹ nhàng một chút không được sao -_-“

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Đại thần nham hiểm

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Đại thần...]

[Minh Long Dạ Quang: Sao vậy?]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Mai chúng ta kết hôn ak?]

[Minh Long Dạ Quang: Ừm~~]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Vậy, thì anh đừng rài thính nữa, thông báo bên em sắp nổ rồi!!!]

[Minh Long Dạ Quang: ~~~~]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Em off đây, mai còn đi học. À, đại thần anh bao nhiêu tuổi vậy?]

[Minh Long Dạ Quang: Anh vừa qua sinh nhật 16]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Woa, đại thần, anh bằng tuổi em sao? Vậy mai anh có phải đi học không?]

[Minh Long Dạ Quang: Có ~]

[Lãnh Hàn Mộc Nhi: Vậy... anh cũng ngủ sớm nhé]

[Long Dạ Quang: Ừm~~*tim x3*]

Vân Mộc tắt laptop, trùm chăn lên, trên mặt còn vương vết ửng hồng. ... Ngày hôm sau, vừa vệ sinh cá nhân xong, Vân Mộc lập tức nhận được tin nhắn của chị Kiều Mỹ Thư, chị ấy nói rằng hôm nay là ngày đầu tiên anh họ yêu quý cô bắt đầu tiếp nhận trị liệu, cầu mong anh ấy sẽ vượt qua được. Vân Mộc vui vẻ đeo cặp đi xuống dưới nhà. Tài xế bước vào, hơi cúi người xuống, hỏi Vân Mộc:

– Tiểu thư hôm nay, cô....

– Chủ Lê, hôm nay cháu lại phải phiền chủ rồi – Vân Mộc tươi cười đáp

– Vậy...

– Sắp muộn giờ rồi, chúng ta đi thôi.

Chủ tài xế có chút khó hiểu, bình thường rất hiếm khi cô chủ nhỏ này vui vẻ đến vậy nha.

Chương 29: Oan gia ngõ hẹp!!!!

Vân Mộc mang tâm trạng cực kỳ cực kỳ tốt đến trường, vừa bước vào sân trường, Hội Họ Hoa Sứ Giả đã bao lấy cô. Vân Mộc mỉm cười chúc mọi người buổi sáng tốt lành rồi đi về phía khối 10, đúng lúc ấy, cô gặp phải cái tên đại đại vô sỉ nào đó.

– Hi! Buổi sáng tốt lành nhé Bí Thư – *bắn tim*

– Ô, bạn học Dạ đến thật đúng giờ nha~

– Bí Thư quá khen, có lẽ do tôi qua bạn gái của tôi nhắc tôi ngủ sớm để còn đi học~

Vân Mộc đột nhiên rung mình nghĩ tới câu nói hôm qua mà cô nói với Đại thần, ày, không phải hẳn là...., chắc không đâu. Ý nghĩ đó chỉ thoáng qua trong đầu Vân Mộc vài giây rồi biến mất không 1 chút vết tích:

– Bạn gái của cậu thật TÂM LÝ

– Đương nhiên rồi – *cười hắc ám*

Vân Mộc rung mình part 2, cái tên này hôm nay cười gian dữ, tốt nhất là tránh xa cái đồ sao chổi đáng ghét này mới được. Vân Mộc thầm nghĩ thế rồi cũng khéo léo tìm cách “chuồn” êm đẹp về lớp. Nhưng câu chuyện chưa kết thúc ở đó. Trên diễn đàn của trường xuất hiện rất nhiều fan CP của Vân Mộc và Quang Luật.

[Kiều Thiên Nhụy – tài khoản của 1 tài nữ trong Top 10 của trường:

“Mấy bạn ạ, hôm nay mình đi học thì có gặp được 1 chuyện rất là thú vị nha~ Yến Tiểu thư thì không cần giới thiệu thì ai cũng thừa biết rồi, nhưng bạn học có thể đứng cạnh Tiểu thư là hơi hiếm, chưa kể là bạn học ấy còn được nói chuyện thân mật với Yến Tiểu thư ~ Gato quá đi *đỏ mặt* Bật mí nhé, bạn học ý là Dạ Quang Luật lớp 10D1 đấy *đỏ mặt*”]

Phía dưới là hình ảnh Vân Mộc và Quang Luật đang nói chuyện rất “vui vẻ”. Vân Mộc nhận được thông báo từ diễn đàn của trường thì mặt đen thui lùì ... “Đùa gì vậy mình với hắn nói chuyện thân mật hồi nào??? Mà chả nhẽ đứng nói chuyện với mình khó thế sao???”

Đúng lúc Vân Mộc đang trầm oán thán thì ánh mắt mọi người trong lớp nhìn cô thật sự rất kỳ lạ, mắt họ sáng hơn cả bóng đèn rồi kìa. Rất nhanh sau đó diễn đàn của trường đã có thêm 1 nhóm mới: “Yến’s Dạ’s”

Rồi không lâu sau, hai cái tên Yến Vân Mộc và Dạ Quang Luật trở thành hot search trên diễn đàn. Hàng ngàn lượt tìm kiếm mỗi ngày, cả nick facebook của họ cũng trở nên hot hơn bao giờ hết

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Hiểu lầm

Vân Mộc đang hoang mang không biết làm thế nào để chuyện này kết thúc tốt đẹp nhất thì lại có tiếng thông báo:

– Xin mời em Yến Vân Mộc và Dạ Quang Luật lên phòng họp của tổ Giám Thị. Xin nhắc lại...

”Haiz,... Biết ngay mà, lại bị triệu hồi cùng cái tên đáng ghét đấy rồi. Đúng là cái tên ”Nhất Chi Mai*”, đứng nói chuyện với hắn có 1 chút mà đã loạn xì ngầu lên.” Vân Mộc thờ dãi, nặng nề xin phép thầy giáo đi lên phòng họp của tổ Giám Thị. Vừa ssi đến câu thang khu hiệu bộ, cô đã thấy bóng dáng của cái tên ”Nhất Chi Mai” nào đó. ”Đúng là oan gia ngõ hẹp ”

– Ô, Yến tiểu thư, sao cô lại đứng ở đây vậy? Không phải là đợi tại hạ đấy chứ? – Quang Luật vừa đi đến gần Vân Mộc vừa nói, cái tay mắt nét cũng không ý tứ mà đưa ra phía sau eo của Vân Mộc. (*Trúc: Chưa chạm vào người bà nha~)

– Dạ Quang Luật, cái tên Đệ Nhất Nhất Chi Mai, tránh xa tôi ra!!!

– Ai da, Vân Mộc à~,... – Quang Luật dần dần ép Vân Mộc vào tường, hơi cúi người xuống, nói nhỏ:

– Cô muốn tăng fan CP của cô và tôi lên cao nữa thì cứ nói cái kiểu ý tiếp đi, tôi không ngại đâu * cười hắc ám*

– Dạ Quang Luật.... Cậu...cậu...cậu...

– Hửm? Đối xưng hô cũng được rồi ha~ Tôi lớn hơn cậu nên cậu phải gọi tôi là anh và phải xưng em với tôi

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hiểu lầm

Vân Mộc suy nghĩ rồi thì không tin vào tai mình luôn. “Hắn nói hắn lớn hơn cô á? Đùa hử? Hắn sinh tháng 9, cô sinh tháng 1. Hơn cái hỏi chấm gì!!!”:

– Dạ Quang Luật, cậu sinh tháng 9, tôi sinh tháng 1. Tức là cậu sinh sau tôi 8 tháng chứ...

Quang Luật âm thầm “đổi kế hoạch tác chiến“, hử, nghĩ cậu ta là gà non mới nở há:

– Yến tiểu thư, hình như em quên mất cái giờ rồi nha~ Anh hỏi em số 9 lớn hơn số 1 hay số 1 lớn hơn số 9?

Vân Mộc ngây thơ trả lời một câu rất chi là hồn nhiên:

– Đương nhiên là 9 lớn hơn 1 rồi...

Vân Mộc thầm than trong lòng:” Hình như có cái gì đó sai sai thì phải...”

Quang Luật lại cười hắc ám và nói:

– Đúng rồi, em phải gọi anh là anh.

Đúng lúc Vân Mộc đang sắp sôi máu lên thì thầy hiệu trưởng đi qua và lôi cả hai người lên phòng Họp của Tổ Giám Thị.

Cô Hạ Lam đứng sẵn ở trong phòng, tay vừa lướt diễn đàn của trường vừa nhần hết cả trán lại, khi thấy thầy Dạ Tân Thọ bước vào, tiếp theo là hai nhân vật đang hot nhất của trường, cô bật phát luôn sự tức giận, quên luôn cả vị hiệu trưởng danh giá đang đứng ở đó:

– Mộc Nhi!!! Cháu lại xem bản thân mình gây ra những chuyện gì đi. Việc ngoài sân trường đã đành, giờ còn thêm chuyện này nữa là sao hả?

Vân Mộc dẫn đầu nhìn màn hình chiếu.

* Nhất Chi Mai: Đen Đủ Đường. Trong truyện ”Đến Khai Phong Phủ Làm Nhân Viên Công Vụ”

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Xong chuyện này lại đến chuyện khác

“Ê, đùa à? Cái gì ở trên TV thế kia hử??? Ánh sáng, góc đều chuẩn đến từng mm luôn □□”

– Cô... Cái này ...

– Con giải thích ngay cho cô, tại sao con có thể như vậy chứ? Con là tấm gương tiêu biểu của trường mà lại như thế à? Thử hỏi xem kỷ luật của nhà trường sẽ ra... – cô Hạ Lam chưa nói hết thì đã bị thầy Tân Thọ chen vào:

– Trời ơi, cháu dẫu của ta... – vừa nói thầy vừa chạy lại phía của Vân Mộc, nhanh như cắt, Vân Mộc theo bản năng né sang 1 bên khiến cho thầy hiệu trưởng uy nghiêm của trường ngã nhào ra thêm.

– Mong thầy chú ý đến hành động, cử chỉ và lời nói của mình. Cô, chuyện không như cô nghĩ đâu, chẳng qua là do góc chụp thôi, nếu sửa lại thì bức ảnh này rất là bình thường – nói rồi cô đưa điện thoại lên TV 1 lúc.

1,2,3 phút trôi qua, tấm ảnh đã được sửa xong, tất cả mọi người trong phòng đều nhìn rõ hành động của hai người trong ảnh, thật sự là không có gì cả. Thầy Tân Thọ quay mặt vào tường và vẽ vòng tròn nguyên rùa. Quang Luật thầm cười:” Nhanh như vậy đã đoán ra là do góc chụp, càng ngày càng thấy thú vị rồi “. Trong khi đó cô Hạ Lam lại tiếp tục cùng Vân Mộc thảo luận, mặc kệ cái tên nào đó ngồi chơi xơi nước như đứng rồi. Được một lúc Quang Luật đứng lên, nắm lấy cổ tay của Vân Mộc và kéo đi. Vân Mộc dù rằng cố hết sức nhưng tất nhiên là cái tê khớp nạn nào đó là con trai nên khỏe hơn Vân Mộc nhiều và cô cứ thế bị hất kéo xuống cầu thang.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Oan gia ngõ hẹp

Vừa đến nhà để xe Vân Mộc đã hết lớn:

– Dạ Quang Luật, thả tôi ra! Tôi không muốn ở gần cậu, tránh xa tôi ra!!!

Quang Luật giả điếu, lạnh lùng ném Vân Mộc vào trong xe ô tô, rồi lái xe ra khỏi trường.

– Dạ Quang Luật, cậu...cậu..cậu...cậu làm gì thế, mau, mau quay lại trường cho tôi!

– Anh không quay lại trừ khi...

– Trừ khi cái gì?

Quang Luật bật chế độ tự động lái, quay ra nhìn Vân Mộc 3 giây, rồi chỉ tay vào môi của mình, lướt đi lướt lại và nói:

– Trừ khi... Em chủ động hôn anh

– Cậu nằm mơ đi!!! – Vân Mộc đỏ bừng mặt, quay ra nhìn cửa sổ.

Quang Luật cười hắc ám, tiếp tục lái xe, mở nhạc lên, nói vu vu:

– Thích người ta mà còn giả bộ...

– Ai...ai...ai thích cậu chứ, cậu đừng có mà suy diễn lung tung.

– Ô YẾN YẾN, anh không có bảo em nha~ Là em tự nhận đấy.

Vân Mộc cố cãi lại:

– Trong xe chỉ có tôi với cậu, cậu không nói cho tôi nghe thì nói cho ai nghe.

– Ai nghe chả được. Mà hình như anh hát theo nhạc

Vân Mộc:*Cạn ngôn* “Minh hát hay không còn không biết!???

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Keep silent

Vân Mộc biết không thể cãi được với cái tên mặt dày như mặt đường nhựa kia, cô lấy điện thoại ra, đeo tai nghe rồi thưởng thức âm nhạc một cách tự nhiên, không thèm để ý đến ai đó nữa. Quang Luật bật chế độ tự động lái xe rồi “bò” sang chỗ Vân Mộc, mang theo 1 âm mưu đen tối...

– Yến Yến... Xem anh có cái gì này...

Vân Mộc ngoảnh mặt lại..., vừa chuẩn góc, chợt!!! Quang Luật nhanh như chớp giữ lấy gáy của Vân Mộc, tiếp tục càn quét, Vân Mộc không biết phản ứng ra sao, chỉ cố hết sức đẩy Quang Luật ra.

10 giây, 20 giây... cuối cùng cái tên da mặt dày như mặt đường kia cũng chịu buông tay, trở lại chỗ ngồi, Quang Luật đưa tay lên, đi đi lại lại môi 1 lúc. Vân Mộc đỏ bừng mặt, quát:

– Dạ Quang Luật, cậu bị điên à? Đang không tự dưng đi cưỡng hôn tôi là thế nào? Cậu bị dờ à? Dừng, dừng xe lại, dừng xe lại cho tôi. Tôi không muốn ngồi cùng 1 chiếc xe với một cái tên biến thái như cậu.

– Yến Yến,... Anh thấy vừa rồi anh hơi “nhẹ nhàng” với em thì phải * cười hắc ám*

Vân Mộc theo bản năng đưa tay lên che môi, sợ hãi, im tịt luôn không dám nói gì nữa, không cái tên kia lại... thì chắc cô ám ảnh cả tháng. Quang Luật đưa tay lên xoa xoa đầu cô:

– Ngoan~~~

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Vô sỉ, quá vô sỉ, cực kỳ vô sỉ!!!!

Mây đen vờn quanh đầu Vân Mộc, ” Cái tên mặt dày như mặt đường nhựa, đồ đáng ghét!!!!!!!!!!!! Hắn chiếm tiện nghi của cô rồi còn dám xoa đầu cô nữa? Thật là hết chịu nổi đi, không phải sợ hắn lại lặp lại chuyện vừa nãy... thì chắc hắn chết cả 1000 lần rồi” – Vân Mộc thầm oán trong lòng như thế nhưng ngoài mặt thì lại chẳng thể hiện 1 chút gì của sự tức giận, ngược lại còn rất điềm nhiên nghe nhạc, ngắm cảnh (Đấy người ta gọi là cảnh giới thượng thừa của sự che giấu)

Quang Luật liếc mắt qua 1 cái, đưa tay lên chống cằm hỏi Vân Mộc:

– Em chịu đựng cũng khổ cực quá a~ Sao không phát tiết như vừa nãy đi? Hừ?

– Tôi....tôi...tôi.... – Vân Mộc không nghĩ mình bị phát hiện, giật mình, lấp ba lấp nửa ngày cũng không nói được từ gì khác từ “tôi”

– Ha ha, trong em giống như chú cún con làm sai bị chủ phát hiện. Mắc cười chết đi được.

– Ai là cún chứ? Cả nhà cậu là cún ý. Hơn nữa, chủ ở cái gì ở đây hả? Cậu đừng có mà nói vớ vẩn

– Ồ,... Yến Yến, em nghĩ cái gì vậy? Anh chỉ so sánh em với con cún con thôi mà, em nghĩ đi đâu vậy a~

– Tôi... tôi không nghĩ gì cả. Tôi không thèm cãi nhau với cậu nữa. Đồ vô sỉ!!!

– Xin lỗi Yến Yến, anh có đủ cả hàm răng, không có thiếu 1 cái nào nha~ Không tin em tự mình kiểm tra đi.

Chú thích: Vô sỉ còn có nghĩa là không răng

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nhà anh không có gì ngoài hai từ ĐIỀU KIỆN

Sau hai vụ bị tên vô sỉ kia chiếm tiện nghi, Vân Mộc đã rút ra 1 kết luận:

Tuyệt đối không được để ý lời hắn nói.

Tuyệt đối không cãi nhau với hắn, càng không được gây sự với hắn, không thì cô “chết” chắc rồi

Quang Luật rất đặc ý khi thấy Vân Mộc an phận nghe nhạc, ngắm cảnh. 30 phút sau, chiếc xe YuTril -S121(loại xe đang bán chạy nhất hiện nay, cũng là chiếc xe của Quang Luật) dừng lại trước căn biệt thự lớn màu trắng với chiếc cổng lớn màu vàng. Cả hai người cùng bước xuống xe, Quang Luật lên tiếng trước:

– Nhà anh hơi cũ một chút, em không chê thì vào đợi anh lấy chút đồ.

– Nhà cũ? – Vân Mộc ngơ mặt, hỏi

– Uhm~ Quang Luật thán nhiên đá. Cậu ta búng tay 1 cái, chiếc cổng lớn được mở ra và 2 chiếc Dra-298(một loại phương tiện di chuyển cá nhân cỡ nhỏ với hai bánh xe và 1 tay lái) xuất hiện. Vân Mộc thiếu chú nữa là rớt cả tròng mắt xuống đất luôn.

” Hẳn nói nhà cũ? Căn nhà này là biệt thự đất tiền nhất thành phố – Royal. Với thiết kế sang trọng xen lẫn cả phương Tây lẫn phương Đông, biệt thự này có 5 hồ bơi trong nhà, 1 hồ bơi quanh khu tầng 2 và 1 bể bơi chuyên để thi đấu với tiêu chuẩn Thế Vận Hội, chưa kể đến vườn hoa sau nhà và 1 vườn treo ở tầng số 3, thư viện, nhà ma, nhà thờ thiên chúa giáo và Phật giáo,.... Nhà hẳn vậy mà cũ? Cũ cái đầu hẳn thì có!!! Còn nữa nha, cái Dra-298, trên thế giới mới có hơn 50 cái mà hẳn đã có 2 cái rồi kìa. Tự xưng có cả gác hẳn đang khoe khoang số tài sản khủng bố của mình vậy

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Mặt dày theo thời gian

Vân Mộc mãi nghĩ, không để ý rằng chiếc Dra-298 đã bắt đầu chuyển động, theo quán tính, Vân Mộc ngã ra đằng sau. Quang Luật vội vàng quay lại, đỡ lấy Vân Mộc, một tay hân ôm eo của cô, một tay giữ tay lái xe, hân hơi cúi đầu xuống, cao giọng mà mắng:

– Mặt mũi của em để đi đâu đấy hả? Hôn lại treo ngược cành cây rồi chứ gì? Hậu đậu, em thật sự rất hậu đậu, em có biết là anh lo không hả?...bla...bla...bla...

Cặp mắt trong treo của Vân Mộc, mở tròn ra nhìn trực diện vào cái đôi mắt sâu thẳm thẳm không thấy đáy kia. Cô ngạc nhiên khi thấy trong ánh mắt của hân tràn đầy yêu thương cùng sự quan tâm, lo lắng thật sự, cứ như thể cô là bảo vật vô giá vậy. Cái ánh mắt này giống như ánh mắt của ca ca cô khi cô gặp chuyện vậy, nhưng... hình như ánh mắt của hân còn có cái gì đó khác lạ so với ca ca của cô... Thấy Vân Mộc không nói gì, Quang Luật lập tức lộ ra vẻ “Tiểu Nhân”:

– Hừm, xem ra em thật sự cần bị “trừng phạt” thì mới chữa được cái thói bất cần của mình.

– What??? Dạ Quang Luật cậu,.. cậu vừa nói cái gì cơ??? – Vân Mộc rất nhanh phản ứng lại khi nghe thấy cái từ “trừng phạt”

– Ô, đại tiểu thư của tôi ơi, không ngờ em mới có 16 tuổi mà đã lằng tai rồi cơ... haizzz, thật là đau lòng quá đi~~~ – Quang Luật đưa tay ôm ngực, thể hiện sự đau đớn của mình như thể bị bệnh tim mãn tính không bằng...

– Lằng cái đầu cậu ý!!!!

– Đầu làm sao mà lằng được hả Yến Tiểu thư?

– Dù gì đi chăng nữa thì cậu bỏ tay ra người tôi mau lên!!!!

– Không bỏ, bỏ em rồi thì anh biết yêu ai chứ

– Đây là chuyện của cậu chứ không phải chuyện của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Thiếu phu nhân

– Ày, ày, sao lại không phải chuyện của em a~ Là chuyện của em đó,... -Quang Luật bắt đầu lộ ra vẻ “nguy hiểm”

– Cậu thích tôi thì có liên quan quái gì đến tôi???? – Vân Mộc dần bức tức ...

– Có liên quan đó~ Giả sử nhé, nếu em đi chơi với bạn thì anh không vui mà một khi anh đã không vui thì đó là chuyện bình thường, em nói xem, 1 Bí thư như em có liên quan không nha~ – Tên lưu manh nào đó nhân dịp được lên mặt nên lộ rõ vẻ vui sướng (*Trúc: O, cha này bị thần kinh ak????)

– Cậu.Bỏ tay ra khỏi người tôi ngay!!!!!! – Vân Mộc “gào” lên

– Không bỏ – Đệ Nhất Nhất Chi Mai nhẹ nhàng đáp, còn không quên đưa mặt mình lại gần mặt Vân Mộc hơn nữa. ...

– Bỏ ra!!!!

– Không. ...

_ Bỏ!

– Không

.....

Đúng lúc ấy, 1 người hầu của gia đình Quang Luật đi ra, đưa tay che miệng, cố kiềm chế sự ngạc nhiên của mình:

– Mời thiếu gia cùng thiếu phu nhân lên đại sảnh chờ lão gia xuống.

– Lão già kia cũng ở đây à? – Quang Luật tỏ ra không được vui vẻ cho lắm

”Thiếu,....Thiếu. ... Thiếu phu nhân...”! cú ngửi lời oanh đình khiến Vân Mộc đơ toàn thân, chưa biết phản ứng sao thì tên mặt dày như đường nhựa kia đã bế cô lên, mmang vào đại sảnh.

– Dạ Quang Luật, cậu có ý? – Vân Mộc gần từng chữ một

– Không hề,... – Quang Luật lạnh lùng đáp

– Vậy,....

– Anh còn chưa điên đến mức ý, hừ, cái lão già kia từ đâu chui ra không biết!!!!

-..... – “Dạ Quang Luật, tôi điên mới đi cùng cậu đến lúc này”

Vừa vào đến đại sảnh, chưa kịp thấy ai thì một quyển sách đã bay đến chỗ Vân Mộc, nhanh như chớp cả hai cùng tìm cách né tránh 1 cách hoàn hảo, nhờ vậy mà Vân Mộc thoát được Quang Luật.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Tức phụ khổng (Cuồng con dâu)

– Dạ Quang Luật, cái tên nghịch tử kia!!! Mày còn biết về nhà à? Còn nữa ai đây? Mày lại làm gì con nhà người ta rồi đúng không? Trời ơi là trời, sao tôi lại khổ thế này??? Con với chả cái, trời ơi,.....

– Bố, con còn chưa chạm đến cái áo *** thì làm được gì cô ấy chứ? Hơn nữa, nhà này bố cho con, con về lúc nào là tùy ở con, chả liên quan đến bố.

Vân Mộc: “Áo ****??? Dạ Quang Luật, cậu chết chắc rồi *phần nộ x3*” Đáng ra phải trao tặng cho Yến tiểu thư giải Oscar, chị ý... diễn đạt quá rồi!!! Ngoài mặt tươi cười, ngoan ngoãn, lễ phép chào hỏi, trong lòng thì đem Luật Luật như con gấu bông, đánh đấm rồi bầm chát, cắt xé,... đủ loại, còn không quên hỏi thăm ông bà nội ngoại nhà hần một lượt.

– Ô, cháu là con nhà ai vậy? Bao nhiêu tuổi, sống với ai? Học lớp mấy? Con thứ bao nhiêu trong gia đình??? – Dạ Quân Lam không kiềm chế được tức phụ khổng (Cuồng con dâu) lập tức nói liên hồi như đại bác, không thèm để ý đến sắc mặt của Quang Luật đã kém đi rất nhiều. ...

– Dạ cháu là con của Yuha Ginbayashi và Grafico Alex, cháu 16 tuổi

Không để Vân Mộc nói hết câu, Quang Luật kéo cô vào lòng, nói thầm

– Đừng nói cho bố anh biết gì thêm nếu em không muốn bị anh ăn thịt sau khi vừa tròn 18 tuổi

– Dạ Quang Luật, cậu.

– Bỏ đừng làm Tiểu Lãnh Mộc sợ, hơn nữa con thấy cô ý mệt rồi, con đưa cô ấy lên phòng trước.

Quang Luật chẳng chờ Dạ Quân Lam phản ứng, lập tức kéo Vân Mộc lên phòng, khóa trái cửa. Khẽ thở dài 1 tiếng, Quang Luật nói:

– Tiểu Mộc Mộc em ...

Vân Mộc vừa rồi kiềm chế tức giận quá mức nên giờ nổi điên luôn, liên tục lao vào đánh đấm Quang Luật, ấy thế mà cái tên yêu nghiệt kia lại chỉ nhẹ nhàng tránh né, lách qua lách lại, không hề tung 1 chiêu công kích nào Vân Mộc cả. Vừa đánh, Vân Mộc vừa mắng sa sả Quang Luật:

– Dạ Quang Luật!!! Cậu là người xấu xa, vô sỉ, mặt dày như mặt đường nhựa, biến thái. Tôi sai lầm nên mới theo cậu vào tới tận đây,.. Cậu là tên bỉ ổi... Cậu.....

Sau hơn nửa tiếng đồng hồ, cuối cùng sự tức giận cũng đã được giải tỏa. Cả hai cùng lăn ra sàn hít lấy hít để không khí. Quang Luật thở không ra hơi, thều thào nói:

– Mộc Mộc, em hết giận rồi chứ?

– Giận cái gì mà hết? Cậu bớt ảo tưởng đi!

– Vậy thì được rồi, ... – Quang Luật tính chộp mắt chút thì nghe thấy tiếng có người dưới nhà nói:

– Thiếu gia và Thiếu phu nhân thật là hăng hái nha~

Quang Luật liếc sang bên cạnh thì thấy Vân Mộc đã ngủ ngon lành tự bao giờ rồi, trên môi thoáng 1 nụ cười ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Chịu trách nhiệm

Ting...ting...ting.... Tiếng chuông điện thoại của Vân Mộc reo lên, khiến cho chủ nhân của nó chợt tỉnh giấc. Vân Mộc đưa tay lên dụi mắt, vừa mở mắt đã thấy cái tên vô sỉ nào đó nằm bên cạnh:

– AAAAAAAAAAAAA!!!!!!!

Quang Luật giật mình, đưa mắt lên nhìn thì thấy Vân Mộc hét ầm lên rồi, cậu ta lười biếng đưa tay lên ngoáy ngoáy tai:

– Tiểu Mộc Mộc, em làm trò gì thế?

– Cậu,.....

– Anh không làm gì em hết cả, à, em có tin nhắn kìa -Quang Luật đưa tay chỉ chỉ cái điện thoại của Vân Mộc

– Hừ,...

Vân Mộc lấy điện thoại ra, thấy tin nhắn của cô Hạ Lam: “Mộc Nhi, con đang ở đâu vậy? Sao không về trường lấy cặp?” Vân Mộc đưa ánh mắt tức giận nhìn cái tên vô sỉ nào đó.... “Tại cái tên này mình mới khổ thế này.. haiz...” Cô nhanh chóng trả lời tin nhắn của cô Hạ Lam: “Con đi lấy chút mẫu thử nghiệm sinh học, lúc về thì muộn quá rồi nên con ngủ ở ngoài luôn, chút con qua lấy cặp vậy ạ”

– Dạ Quang Luật,... cậu làm cái trò gì thế – Vân Mộc đưa tay lên che mặt, quát

– Anh thay áo a~ Em ngại à?

– Cậu, tôi không thêm nói chuyện với cậu – Vân Mộc chạy tuốt ra chỗ cửa thì bất thành lĩnh bị cái tên kia kéo lại.

– Bỏ ra!

– Không, anh bị em nhìn thấy hết rồi, em phải chịu trách nhiệm với anh, không được ruồng bỏ anh như thế – Quang Luật bày ra cái bộ mặt ủy khuất nhất hệ Mặt Trời...

– Dạ Quang Luật, cậu buông tôi ra! Tôi nhìn hết cái gì chứ???

– Mộc Mộc, em phụ bạc anh, em phi lễ với anh, nhìn thấy hết nửa thân trên ủa anh rồi mà em còn không chịu trách nhiệm

– Cậu,...cậu có thể bớt vô sỉ đi được không?

– Anh có đủ răng mà làm gì vô sỉ đâu???

–...Cậu mặc áo vào đi xong đưa tôi ra trường.

– Ừm~

10 phút sau trên xe ô tô, Vân Mộc rất đàng hoàng ngồi lướt facebook, đập vào mắt cô là thông báo của fanpage trường:

”#KD_109345

Haiz, Có ai biết cái em xinh gái lớp 10A1 không? Cái em ngồi bàn số 4 dãy thứ 2 từ ngoài cửa vào ý!!! Tìm hộ mình với nha~”

Trúc: Mấy bạn làm ơn tìm lỗi và cmt để mimik sửa nhé□□□ Hơn nữa vote nhiệt tình nha~ Mị cần có động lực để viết lăm a~

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Nam phụ và nữ phụ lên sân

[+1068 Pé's Pi's: Ấy,.. không phải chỗ của Yến tiểu thư đây chứ?]

[+1069 An-n Hạ-a: Lâu trên đoán đúng rồi, chỗ của Yến tiểu thư đó nha~ Ta ngồi sau tỷ ấy a~ hihi <3]

[+2014 Mỹ'y Miên-c: Mị không biết đứa nào đăng nhưng nếu là nữ thần nhà mị thì... CÁM BỐ CON THẦN NÀO ĐƯỢC CHIẾM]

[+2015 Oa Liên: @Mỹ'y Miên-c Bạn thế không được đâu Tiểu Vân là của mị <3]

[+2679 F'Fuko'o: Fan Yến tiểu thư đâu? Điểm danh cho teo lên Top coi3]

reply+39809likes, 45690 cmts:

[Yến Yến: Mị <3]

[Kiền-nn Mị-ii: teo <3]

[Vũ Họa'a: 3 Dành cả thanh xuân, 4?]

[Trương Liễu Thư: 4 yêu hơn cả sinh mệnh,5?]

[.....]

[+3749 Tỷ'yy Nhiên: 3749 yêu = cả trái tim, 3750?]

[.....]

Vân Mộc:” AAAAAAAAAAAAAA, Lại chui đâu ra cái bông hoa đào nữa thế???”

Quang Luật thấy mặt Vân Mộc đen lại, có chút thắc mắc:

– Tiểu Mộc, có chuyện gì à?

– Tôi xảy ra chuyện gì cũng chẳng liên quan đến cậu, phiền phức – Vân Mộc nói với cái giọng càu nhàu

– Đưa điện thoại của em đây. – Quang Luật trầm giọng

– Cậu lo lái xe đi, phiền. – Vân Mộc cho điện thoại vào túi, đưa mắt nhìn qua cửa sổ.....

Quang Luật:

—

20 phút sau, một chiếc xe siêu sang chảnh đi vào trong sân trường Kim Diệp, Vân Mộc xuống xe, không quên ngườm cái tên trong xe 1 cái rồi mới đi thẳng lên phòng họp của Tổ Giám Thị.

“Cạnh” Vân Mộc mở cửa bước vào, cô khá ngạc nhiên khi thấy trong phòng có 2 vị khách, cô lên tiếng:

— Cô cô, hai bạn học đây là.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Nam phụ và nữ phụ lên sân

— Ô, Vân Mộc à? Lại đây, cô có hai người muốn giới thiệu cho con. — Cô Hạ Lam dịu dàng nói

— Vâng — Vân Mộc ngoan ngoãn đi đến gần cô Hạ Lam

— Đây là Tư Diễm- du học sinh ở bên Nhật, năm nay vừa vào lớp 11- Cô Hạ Lam đưa tay chỉ về phía người con trai ngồi trong phòng.

— Chào em — Tư Diễm cười một cách hết sức dịu dàng

— Chào anh — Vân Mộc thuận thế chào lại

— Còn đây là Tổ Nhã Nhã — du học sinh của Pháp, cô ấy bằng tuổi con — cô Hạ Lam chỉ về phía người nữ sinh ăn mặc lõe lẹt, mặt trát cả tấn phấn!!!!

— Chào cậu — Vân Mộc khách khí

— Chào. — Tổ Nhã Nhã hờ hững đáp

— Vân Mộc, em có thể giúp thầy 1 việc không? — Thầy Dạ Tân Thọ bước vào, nói

— Thầy... có việc nhờ em?

— Ủ, giúp thầy xếp lớp cho hai du học sinh này...

— Thầy, cái này em,... — Vân Mộc ngập ngừng

— Con thử đi, không có ý gì khác đâu — cô Hạ Lam nhẹ nhàng nói

— Vâng — chung quy vẫn là cô nghe lời cô cô của mình nhất- Thầy Tân Thọ, em có thể xem học bạ của họ được không ạ?

— Được — Thầy Tân Thọ đưa học bạ của hai người cho Vân Mộc

10 phút sau, Vân Mộc gập học bạ lại, đứng lên nói:

— Thưa tất cả mọi người, sau khi xem học bạ của hai học bạn đây, con quyết định xếp lớp như sau: Tư Diễm học ở trường học danh giá hàng đầu ở Nhật Bản, kèm theo vô số thành tích học tập và thể dục thể thao vô cùng xuất sắc con thấy anh ấy hoàn toàn có thể học ở lớp 11A1 của trường ta. Tiếp theo là Tổ Nhã Nhã, là một học sinh bình thường trường học quý tộc bậc III*, không có thành tích học tập và thể dục thể thao nổi bật, dựa vào đó con thấy bạn học này rất phù hợp với lớp 10A3. Trên đây là ý kiến của riêng con, không biết mọi người có ý kiến khác không ạ?

— Được rồi, Vân Mộc theo thầy sang phòng Hiệu Trưởng, thầy có chuyện muốn nói với em. Cô Hạ Lam đưa 2 đứa nhỏ đi làm thủ tục nhập học đi.

— Vâng — Vân Mộc và cô Hạ Lam cùng đáp

Hai đoàn người bị chia ra làm hai phía, một phía đi về phòng kế toán, một phía đi về phía phòng Hiệu Trưởng. Vân Mộc cùng thầy Tân Thọ bước vào Hiệu trưởng, thầy Tân Thị mở lời trước, mặt mày tỏ ra sự nghiêm túc cực điểm, hiếm khi thấy được:

— Vân Mộc, em biết tại sao thầy lại để em xếp lớp hai người đó không?

— Dạ, không... — Vân Mộc lễ phép đáp

– Thầy có chuyện muốn kể cho em – thầy Tân Thọ đưa hai tay ra sau lưng, đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Sự thật (1)

– Vân Mộc, cách đây hơn 70 năm trước, có một gia tộc siêu kinh tế chuyển về vùng này,... họ đã xây dựng nên ngôi trường này và truyền một khẩu dụ xuống: “Khi huyết mạch của hai cường tộc – Tyransaurus và Megadon* đến đây thì nhà trường sẽ phát triển đến đỉnh điểm”. Đó cũng là lý do mà hàng năm trường vẫn tìm kiếm huyết mạch của hai gia tộc bí ẩn này. Vân Mộc, có lẽ em không tin nhưng,... em chính là người có huyết mạch thuần khiết nhất với Tyransaurus và người em ghét nhất chính là thiếu gia của gia tộc Megadon kia – Dạ Quang Luật...

– Thầy nói nói em chuyện này để làm gì? Vân Mộc nhàn nhạt đáp.

– Vân Mộc, em cũng muốn biết tại sao cha mẹ em chết chứ? Thầy Tân Thọ quay người lại hỏi.

– Em muốn, Yến Vân Mộc do dự một hồi mới đáp.

– Nếu em muốn biết thì thầy sẽ kể cho em nhưng em phải đồng ý một điều kiện của thầy... Em sẽ đồng ý chứ?

– Nếu yêu cầu của thầy không quá quá đáng thì em sẽ đồng ý.

– Uhm, em có thể bớt lạnh nhạt với Luật Nhi, thay thầy chăm sóc cho nó một chút. Bố mẹ nó thường xuyên ở gia tộc nên không ai quan tâm nó, mà thầy cũng vì gia đình mà không thể lo lắng cho nó chu toàn được. Mong em hiểu được nỗi lòng của thầy.

– Em... Trời ơi... Thầy ý bảo mình quan tâm đến cái tên khiến anh mình nhập viện??? Nhưng tại sao ba mẹ mình mất, thật sự mình muốn biết lý do... Yến Vân Mộc do dự mãi không biết trả lời như thế nào.

– Em không cần trả lời thầy ngay bây giờ, em quay về suy nghĩ 1 ngày rồi nói cho thầy câu trả lời của em.

– Vâng...

“Cách”, Yến Vân Mộc đóng cửa phòng Hiệu trưởng, bước ra với tâm trạng náo nức, chuyện này thật sự rất rắc rối, nếu chọn quan tâm thì mối thù của anh trai mình thì sao? Nếu không quan tâm hẳn, thì cơ hội để biết được lý do cha mẹ mình mất cũng chìm mất... Vân Mộc a, Vân Mộc, giờ chọn cái nào không thể vẹn toàn được, haiz...

Mãi suy nghĩ khiến cho Yến Vân Mộc đắm chìm vào một thân ảnh cao lớn:

– Xin lỗi/ Xin lỗi Hai người cùng xin lỗi đôi phương.

– Tiểu Mộc? Là em?

– Tư học trưởng thật trùng hợp.

– Tiểu Mộc, em không nhớ anh sao? Ánh mắt Tư Diễm chợt hiện lên sự u buồn mãnh liệt

– Diễm ca? Anh là Diễm ca ca? Yến Vân Mộc vô thức nhớ đến hình ảnh cậu bé mập mập năm xưa luôn bảo vệ cô.

– Tiểu Mộc, em nhớ được anh sao? Em thật sự nhớ anh? Tư Diễm không nén nổi cảm xúc, hai tay bóp chặt vai Yến Vân Mộc, đáy mắt hiện lên tia hạnh phúc vô cùng.

– Diễm ca... vai em sắp bị anh bóp nát rồi. Yến Vân Mộc yếu ớt nói, toàn thân là một vẻ yếu đuối, mỏng manh như hạt sương sớm mai (*Trúc: Xuy, bóp nát cái em gái nguoi!!! Taekwondo đai cửu đẳng đồ đen mà bị một người chưa tới tam đẳng bóp nát vai??? Bà có thể bớt già nai không?)

– Anh xin lỗi... Là anh không kiểm soát tốt tình cảm.

– Tư Diễm thành thật xin lỗi, cả người toát ra cái dáng vẻ của 1 tiểu mỹ thụ làm sai bị quả mắng.

– Diễm ca ca, mọi người bên đó... có khỏe không? Yến Vân Mộc buồn bã hỏi, sau ngày xem xong đoạn video đó, cô đã rất lo lắng về mọi người bên Nhật nhưng chẳng có cách nào liên lạc, thật tốt là Diễm ca ca đã xuất hiện.

– Tiểu... Tiểu... Mộc... Tiểu Mộc, em không bị mất trí nhớ??? Tư Diễm ngạc nhiên đến tột cùng. Vừa rồi cô cô của Tiểu Mộc nói là em ý bị hoảng sợ

đến mức quên hết mọi thứ...

– Diễm ca, em thật sự từng bị mất trí nhớ nhưng là do cô cô tránh để em bị ám ảnh mà thôi miễn em, buộc em phải tạm quên đi. Gần đây, em mới nhớ ra.

– Tiểu Mộc, theo anh về Nhật đi, mọi người rất nhớ em, ông nội nhập viện từ năm ngoái rồi, ông nói rằng trước khi nhắm mắt muốn gặp lại em lần cuối.

– Diễm ca... anh vừa nói cái gì cơ? Ông nội em nhập viện? Tại sao ông lại nhập viện? Còn nữa, ông sắp mất rồi? Anh... đùa em đúng không, ông nội khỏe mạnh, cường tráng như thế mà sao có thể nhập viện được chứ? Yến Vân Mộc hỏi loạn xạ.

– Giờ thì cô hoàn toàn mất kiểm soát rồi... Ai có thể hiểu được tình cảm cô dành cho ông nội nhiều cỡ nào... Ngày hôm đó, nếu không có ông nội thì cô đã sớm chết trong tay lũ man rợ kia rồi, cũng vì cô mà ông nội mất hẳn một cánh tay... Phải biết rằng từ khi ấy, cô đã tự hứa, tuyệt đối phải mạnh lên, nhưng chưa một năm sau, cả nhà cô bị đồ sát, cô cũng là may mắn thoát được, cô thật sự quá vô dụng... (*Trúc: Xí xí, bà nội, khi bà bị bắt mới có bốn tuổi, khi bà mẹ bà bị giết bà còn chưa đầy năm tuổi thì vô dụng cái quần què gì!) một mồi bà ghê)

– Tiểu Mộc, em bình tĩnh...

– Diễm ca, anh bảo em bình tĩnh thế nào được? Ông là người thân duy nhất của em, giờ ông mất đi thì em sẽ chẳng còn ai thân thích nữa, anh nghĩ em bình tĩnh kiểu gì được.

-Tiểu Mộc, còn có anh, còn có gia tộc của chúng ta mà, hơn không phải ông nội vẫn sống đó sao? Đi, chúng ta đi làm thủ tục quay về...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Sự thật (2)

– Được... anh đặt vé máy bay đi, em về thu xếp đồ đạc. Yến Vân Mộc cố gắng kiềm nén cảm xúc thật sâu.

– Ân...

Yến Vân Mộc trở về nhà, tâm trạng hỗn loạn vô cùng... Ai có thể hiểu được nỗi lòng của cô đây? Hai tin sét đánh ấy... làm sao mà cô chấp nhận cho được, ba mẹ cô mất tích chứ không chết? Ông nội mà cô tôn kính nhất đang hấp hối? Cô hoàn toàn không biết nên làm sao cho tốt... Vừa thu dọn đồ đạc, cô vừa để lại một tin nhắn bằng giọng nói cho cô Yến Hạ Lam:

– Cô cô à, cảm ơn người đã dạy dỗ, chăm sóc cho con suốt gần ấy năm, cảm ơn người đã cho con một gia đình thứ hai – đầm ấm và tràn đầy tình yêu thương. Người bảo trọng nhé, con sẽ nhường lại chức vụ cũng như thời học hoàn toàn, mọi chuyện ở trường, Tùy Nhi có thể thay con làm, người yên tâm, còn trở về gia tộc giải quyết một vài việc, con sẽ sớm trở về.

Sau khi để lại lời nhắn, Yến Vân Mộc cũng không quên để lại lời dặn dò cho Ngọc Túy Nhi: “Túy Nhi, sắp tới mình có chuyện phải xuất ngoại, cậu giúp mình tiếp quản Bí Thư của trường nhé. Xin lỗi vì thông báo đột ngột như thế này cho cậu nhưng mình thật sự không thể làm khác. Túy Nhi, cảm ơn cậu những ngày tháng qua đã ở bên cạnh mình, chỉ có cậu hiểu mình. I love you”

Yến Vân Mộc chợt nhớ ra một vị đại nhân mà cô rất tôn kính, Đại Thần – Minh Long Dạ Quang, hazz, xem ra cô bội tín rồi, cuộc thi lần này xem ra chỉ có thể hủy bỏ “Minh Đại Thần, sắp tới em phải xuất ngoại, trong thời gian này, có lẽ,... em không thể onl, xin lỗi vì bội tín”

Lần này trở về gia tộc không biết bao giờ mới trở về được, từ chuyện của ba mẹ cô cho đến cái tên Megadon* kia nữa. Lần này cô phải tiếp nhận 1 sự thật phé tâm can cùng 1 mối thù không đội trời chung.

*Megadon: biến thể của Megalodon- 1 loài cá mập khổng lồ, đã tuyệt chủng, có thời kì chúng từng là vua của biển cả.

* Tyransaurus: biến thể của Tyrannosaurus -T-Rex, loài khủng long bạo chúa – vua của mặt đất.

* Âm chi là 2 gia tộc này là 2 ông vua của thế giới hiện đại.

Sau khi gửi lời li biệt tới những người thân thiết, Yến Vân Mộc gọi điện cho Tư Diễm nhờ anh ấy sang đón cô. Một chiếc CALss thể hệ 21 – chiếc xe độc nhất trên thế giới, dừng trước cửa của căn biệt thự số 23 khu Diamond, Tư Diễm bước chân xuống xe:

- Tiểu thư, cô muốn đi hay chưa? – Giọng nói tràn đầy sự cung chiêu.
- Diễm ca, có cần nhất thiết phải nhạo em thế không? – Yến Vân Mộc đỏ mặt.
- Được rồi, ra sân bay thôi, chúng ta sắp trễ chuyến bay rồi – Tư Diễm nhẹ nhàng nói.
- Ừm – Yến Vân Mộc kéo vali đến cổng xe thì bị 1 bàn tay to lớn chặn lại.
- Tiểu Mộc.... – Dạ Quang Luật trầm giọng nói.
- Dạ Quang Luật? Sao cậu lại tới đây? – Yến Vân Mộc bất ngờ hỏi.
- Cậu, quen Mộc Mộc sao? – Tư Diễm nẩy ra 1 cổ nghì ngờ, dấm chua cũng nồng nặc bốc lên “Hừ, con của kẻ đó thì chắc cũng chả tốt lành gì, để phòng cho chắc chắn”
- Diễm ca, cậu ta là học sinh trao đổi của lớp em. Cũng coi như là quen biết.
- Yến Vân Mộc chặn câu trả lời của Dạ Quang Luật, nhàn nhạt nói.
- Tiểu Mộc, trong lòng em anh chỉ là 1 học sinh trao đổi sao? – Đáy mắt của Dạ Quang Luật ánh lên sự bi thương tột cùng, ánh mắt cũng buồn đi nhiều.

Chỉ có Trời mới biết được vừa nhận được tin nhắn của cô anh đã lao đến đây như 1 kẻ điên, vậy mà giờ cô nói rằng anh chỉ là 1 học sinh trao đổi của lớp cô, không hơn không kém. Tim anh đau vô cùng, cái cảm giác bị bỏ rơi thật không hề dễ chịu chút nào. (*Trúc: thẳng kia đừng có mà láo, t biết, người đọc biết, biên tập biết sao m lại nói là chỉ có trời mới biết Hồn)

– Dạ Quang Luật, tôi nói cho cậu hay tôi và cậu không thân thiết đến mức gọi hai tiếng “Tiểu Mộc”, so ra tôi và cậu chỉ hơn NGƯỜI DƯNG có một chút thôi. Đừng bao giờ nói là tôi chỉ coi cậu thế này, thế kia, bởi vì vốn dĩ cậu với tôi chẳng là gì của nhau cả – Yến Vân Mộc lạnh lùng nói, sau đó bước nhanh về phía Tư Diễm nói: “Đi thôi ca”

“Cạnh” cánh cửa xe đóng lại, Yến Vân Mộc cũng không nói gì thêm, Tư Diễm phóng xe chạy thẳng đi. Phía sau, Dạ Quang Luật dẫn đầu,... “Anh để cô ấy đi rồi, cô nói anh chỉ hơn người dung 1 chút, cô nói anh chả là gì của cô...”

Mưa rơi bắt đầu rơi, tí tách tí tách rồi ào ào, mưa xối xả trút xuống. Ai nấy đều chạy đi tìm chỗ trú mưa nhưng giữa cơn mưa to ấy, 1 thân ảnh chậm chạp lết đi từng bước, ánh mắt dẫn đầu vô hồn, tựa như vừa nhận được 1 cú sốc vô cùng lớn. Bỗng 1 cô gái đến gần, lấy ô che cho người con trai kia, cậu ta ngược lên, nhìn thấy gương mặt của Tô Nhã Nhã, Dạ Quang đột nhiên tỉnh táo. Cậu ta đưa tay hất Tô Nhã Nhã, cậu ta mĩa mai nói:

- Thấy tôi chật vật như vậy, cô còn muốn cười tôi nữa không?
- Luật à, anh dù có thế nào thì em cũng không buông.
- Nhã Tô Tô cần môi.
- Hừ, cô với tôi chẳng qua là có cái hôn ước xương thôi, chả chần gì đâu, đừng ở đó tự phụ, tôi muốn hủy hôn thì bố mẹ cô sống dậy cũng chẳng làm gì được tôi.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Sự thật (3)

- Dạ Quang Luật... anh sao có thể quá đáng như thế? Tô Nhã Nhã vút ô lại, chạy mất hút trong cơn mưa rào ấy...

Trong khi đó, tại sân bay Kim Quân, yến Vân Mộc đang chuẩn bị lên máy bay, thì bất chợt cảm thấy có người nắm tay mình. Cô lập tức rút lại theo bản năng, cũng không quên quay đầu lại:

- Diễm ca, anh.... – Yến Vân Mộc có chút ngạc nhiên hỏi
- Mộc, em biết thân phận của em và anh là gì mà sao..... – Tư Diễm ỳm khuất nói
- Ca... em mới 16 tuổi.

– Thôi lên máy bay đi

Hai người lên máy bay mang theo sự im lặng khiến người khác rùng mình. Yến Vân Mộc ngồi vào vị trí và ngủ ngay lập tức, không quan tâm bên kia Tư Diễm cực kỳ khổ sở khi phải đối phó với fan hâm mộ (*Trúc: Tư Diễm là một ngôi sao có lượng fan hông hề nhỏ) Ai gây ra thì tự đi mà giải quyết, hừ, cô đâu rảnh mà quan nhiều vậy Còn rất nhiều chuyện cô cần lo nữa.

Chuyến bay rất nhanh đã đáp xuống sân bay, hai người đẹp hoàn hảo nhà chúng ta phải chuẩn bằng tốc độ ánh sáng trước khi bị chặn lại. Vừa về đến công dinh thự, Yến Vân Mộc bỏ kính xuống. Thay đổi thật nhiều, khi cô đi dinh thự này không có to lớn tráng lệ như giờ nhà. Qua cổng thì 2 người phải đi bộ vào trong sảnh chính. Yến Vân Mộc thật sự rất bất ngờ khi thấy 1 đoàn hầu nữ đứng xếp hàng chào đón họ, thăm dò trải dài từ cổng vào tận trong sảnh, còn có cái hiệu ứng hoa bay bay là thế nào???? Cô cũng không phải tộc trưởng đại nhân nhà. (*Trúc: Ồ, mẹ mới là đích nữ nhà người ta, còn là người còn sót lại duy nhất của dòng chính đời thứ 450 thôi:v)

– Diễm ca, cái này là sao? – Yến Vân Mộc thấp giọng xuống

– Chào đón em đó công chúa...

Tư Diễm còn chưa nói hết thì đã có tiếng vọng từ sảnh ra:

– Nghênh đón đích nữ đời thứ 490 của gia tộc.....

Cả 18 dòng phụ của gia tộc đều đứng thành một hàng chào đón công chúa của họ. Trừ những người đã ra ngoài chịu “thử thách” ra thì tất cả mọi người đều ra nghênh đón vị chủ nhân này. Tại sao ư? Cả gia tộc đều biết dòng chính đời 489 đều chỉ có một người kế thừa hơn nữa, Đại lão gia nhà họ lại cực kỳ sùng bái đời thứ 489 của dòng chính, tức là người đó lại chết sớm như vậy, cho nên vị công chúa này sẽ là người nhận toàn bộ sự sùng bái của Đại lão gia nhà họ. Đương nhiên là họ cũng không dám có ý kiến gì, ai bảo dòng chính nhà người ta siêu việt như vậy chứ TT^TT. Gần 500 đời đều là thiên tài của thiên tài, không là vua, chúa, vương gia, trọng thần, nhà bác học lừng danh cả thế giới thì cũng là trùm kinh tế, xã hội đen, người chủ chốt trong bộ máy nhà nước.... Haiz... nói gần nhất thì đời thứ 489 của dòng chính thực sự khủng bố, hai vợ chồng họ đã chính thức trở thành lịch sử của gia tộc: 3 tuổi bắt đầu tiếp nhận “thử thách” đầu tiên của gia tộc, vượt tiêu chí tận 10 triệu trở thành người đầu tiên của gia tộc vượt thử thách ở độ tuổi nhỏ nhất, vượt chỉ tiêu cao nhất... 5 tuổi lại tiếp nhận “thử thách” nằm trong tay 1/3 cổ phiếu của gia tộc, lại hoàn thành. Từ 6 tuổi trở đi thì vị thiên tài này lại không tiếp nhận “thử thách” kinh tế mà bay sang nghiên cứu khoa học, thành công chế tạo ra các thiết bị giám sát, làm việc nhà, các thiết bị liên quan đến trồng trọt... Toàn bộ gia tộc đều bị các vị trưởng lão cội nguồn chửi te tua vì không bằng 1/10 dòng chính. Người ta là dòng chính đó a... TT^TT TT^TT. Con cháu của 18 dòng phụ đều khóc ngất trong nhà vệ sinh mỗi ngày vì sự trâu bò của người thừa kế dòng chính

Yến Vân Mộc vẫn chưa nhận thức được cái gì mà đích nữ với công chúa??? Cô thất thần theo Tư Diễm vào bên trong thì mới hoàn hồn, khụ khụ... mất hình tượng quá. Vị quân gia già theo chân người chủ đương nhiệm của gia tộc ra giới thiệu:

– Thừa toàn thể tộc viên của gia tộc, tôi đoán rằng các vị đều rất ngạc nhiên tại sao Chủ Thượng lại cho mọi người đến đây phải không nào? Lão quân gia cười bí hiểm

Tộc nhân giật giật khoe miệng 1 hồi: “Phải”

Lật bàn ngạc nhiên cái quần què, tối qua ai đã gọi điện báo loạn rồi bắt bọn họ phải tìm hiểu về Tiểu chủ này hả? Ngạc nhiên cái shit. Lòng người này lên 1 cốt tức giận không hề nhỏ, định phản kháng thì nhìn thấy nụ cười đầy “thâm thúy” của lão quân gia đành nhẫn nhịn, không được khiến lão bức nếu không họ sẽ bị mấy trưởng lão kia hành hạ tới chết.

– Vậy không để mọi người sốt ruột nữa, tôi xin trân trọng giới thiệu Tiểu Chủ Nhân – đích nữ dòng chính đời thứ 450 của gia tộc Tyransaurus, thập nhị tiểu thư: Yến Vân Mộc – Quân gia đưa tay về phía Yến Vân Mộc!!!!

Tất cả tộc nhân vỗ tay thật to kèm theo pháo hoa bắn tung té và cánh hoa bay bay. Đêm qua họ đã thảo luận kỹ rồi, đây hòn ngọc quý của gia tộc tuyệt đối phải hoành tráng, tuyệt đối phải nâng niu, bảo vệ... Vì vậy cái màn chào đón hoa lệ xa xỉ này được chuẩn bị từ sáng sớm...

Nữ chính đang mơ màng chưa hiểu rõ thì lập tức hiểu ra. Cô không có quá nhiều thông tin và ký ức về gia tộc nên cũng quên luôn cả cái thân phận hòn ngọc của mình. Đúng vậy, cô – Yến Vân Mộc chính là người thừa kế của gia tộc, trách nhiệm cao cả vô cùng, thân phận cũng thuộc dạng cực kì tôn quý. Cô chính là đại diện của gia tộc hùng mạnh này, trách nhiệm của cô là bảo toàn, phát triển nó 1 cách lớn mạnh Yến Vân Mộc lập tức cúi người chào tất cả mọi người. Lão quân gi đọc ác lại bắt mọi người phải đưa quả gập mặt cho Yến Vân Mộc, khiến cô phải đối phó cực kì mệt mỏi

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Sự thật (4)

Trong gần 1 tiếng đồng hồ, Yến Vân Mộc phải tiếp đón hàng trăm người từ các dòng phụ, ngoài mặt thì tươi cười, nhã nhặn nhưng bên trong thì tâm can gào thét tuyệt vọng. Mẹ ơi, con mệt quá. TT^TT. Lão quản gia dường như đọc được suy nghĩ của Yến Vân Mộc nên đã nhanh chóng kêu mọi người giải tán, rồi nhanh chóng dẫn Yến Vân Mộc và Tư Diễm lên phòng. Vì 2 người họ có hôn ước nên phòng cũng được sắp xếp ngay sát nhau. Từ sảnh chính lên tới phòng của Yến Vân Mộc mất tới 15 phút đi bộ, mặc dù có thang máy nhưng ngặt cái, phòng của cô ở tầng 2 – tầng không được di chuyển bằng thang máy. Yến Vân Mộc thật sự không hiểu mình nên vui hay là nên buồn đây...

Lão quản gia – Bạch Thiên dẫn dò Yến Vân Mộc:

– Tiểu thư, gia tộc chúng ta là một gia tộc lớn, lịch sử hàng trăm năm nên có những truyền thống khá là lạ, mong cô có thể hiểu.

– Dạ, vâng. – Yến Vân Mộc lễ phép đáp

– Tiểu thư, ngày mai cô chỉ cần dậy từ 6h sau đó xuống phòng ăn lúc 6h30' tiếp đó Tài xế Lưu sẽ mang cô tới bệnh viện,...

– Xin lỗi vì cắt ngang lời ông, nhưng cháu muốn đi thăm ông nội cháu ngay từ bây giờ, cháu,... không muốn đợi 1 giây nào nữa

Đùa gì chứ, vừa rồi cô nóng lòng muốn chết luôn, có ai đi về thăm ông nội mà còn phải đón tiếp 1 đàn cô, dì, chú, bác, anh, em, cháu chắt... như cô không? Thật là quá khổ đi TT^TT (*Trúc: Xí xí, mấy ba, mấy mẹ cho con nói lời công bằng vớiv. Làm gì có ai về QUÊ mà hoàng tráng như nó ko? Người ta ước chẳng được, nó lại còn chê □ Đây là cái thẻ loại j?)

– Tiểu thư, chuyện này tôi không giúp được cô – Bạch Thiên ngập ngừng

– Bạch quản gia, ông không cần lo cho Tiểu Mộc đâu, Tiểu Mộc là Tiểu Chủ Nhân của Tyransaurus, sẽ.. không sao đâu. Ta cho phép – Thanh Dục Hiền – đương gia của gia tộc lên tiếng

– Thưa,... Chủ Thượng nói.... – Bạch quản gia bừa run vừa nói

– Bạch quản gia, ông hãy nhớ lại xem bây giờ ta đang là gì, chẳng nhẽ người chủ đương nhiệm như ta cũng không có quyền cho Tiểu Mộc đi hay sao? Hay là.... ông đã quên đi thân phận của mình? – Giọng nói của Thanh Dục Hiền trở nên vô cùng lạnh, khí chất bên người cũng lạnh lẽ tỏa ra những đợt khí lạnh thấu xương kèm theo mấy phần uy hiếp

Bạch Thiên lập tức quỳ rạp, đầu cúi gằm xuống đất, âm thanh mang theo vẻ sợ hãi:

– Thưa, xin ngài bớt giận, là tôi quá phận, tôi sẽ xuống Hinh phòng nhận phạt.

– Bạch quản gia, ông nên nhớ rằng ai mới là chủ nhân của gia tộc này...

– Dạ vâng,... – Bạch Thiên run run nói

– Đi xuống dưới... – Thanh Dục Hiền nhàn nhạt nói

Sau khi Bạch quản gia lui xuống, Thanh Dục Hiền đến gần Yến Vân Mộc, vỗ vai cô và nói:

– Cháu tắm rửa, thay đồ rồi xuống dưới nhà, ta sẽ cho người đưa con đến thăm Thanh lão gia

– Vâng. – Yến Vân Mộc lặng lẽ trở về [hòng chuẩn bị đi gặp ông nội

Bên kia, Tư Diễm bị ngớ lơ hoàn toàn, thật không hiểu nổi là nên cảm thấy thế nào khi mà hôn phu của người ta mà người ta còn không để ý, haiz. Cậu quay người, nhanh chóng trở về phòng của mình

Hơn 25 phút, Tư Diễm đã thay một bộ áo phong kết hợp mũ lưỡi trai, kính râm và mootj chiết quần jean dài, thể hiện được phong cách lãng tử của mình, cậu gõ cửa phòng Yến Vân Mộc và hỏi:

– Tiểu Mộc, em chuẩn bị xong chưa?

– Diễm ca?

– Ừm, em sắp xong chưa, Lưu tài xế đã đến rồi. – Tư Diễm dịu dàng hỏi

– Đây, em ra đây. – Giọng của Yến Vân Mộc kèm theo mấy phần hấp tấp

Tư Diễm cười thầm, tựa người vào tường, làm nổi bật cái góc nghiêng thần thánh của bản thân, chưa đầy 5 phút sau Yến Vân Mộc ra ngoài với một bộ đồ hàng ngày: Áo phong, quần jean, kính mắt cùng với kiểu tóc đuôi cang khiến Yến Vân Mộc trở nên hoạt bát hơn khác xa đáng về lạnh lùng, ngạo kiều ở trường học.

Tư Diễm sững sốt mất nửa phút, cậu chưa bao giờ thấy tạo hình này của Yến Vân Mộc. Hời nhỏ, là hình dạng của một công chúa xinh đẹp động lòng

người, qua quá trình đau khổ mà sau này, Tiểu Mộc của cậu đã thay đổi thành cái tạo hình ngạo kiều lạnh lùng, không muốn tiếp xúc với ai, đề phòng mắc phải sai lầm như mẹ mình trước đây. Tạo hình bây giờ mới là tạo hình 1 cô gái mới tròn 16 tuổi không được bao lâu: cá tính, hoạt bát, trẻ trung và tràn ngập sức sống.

Nhưng sau sự ngạc nhiên đó, Tư Diễm đã nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, nở một nụ cười sáng lạng, ầm ầm đến động lòng người. Sau Tư Diễm, Yến Vân Mộc cũng khá bất ngờ vì cái sự phong trần đầy lãng tử của người đứng trước mặt mình, còn nhớ lúc nhỏ, anh bạn này của cô thật sự rất béo, béo đến mức, người ta mà đá cậu 1 cái thì có thể cậu sẽ lăn và không đứng lên nổi.

Hơn 10 năm trôi qua, cậu bé mập mạp năm xưa còn đâu? Bây giờ cậu ta thật sự trở thành soái ca của biết bao nhiêu người, chỉ cần nhìn lướt qua thôi cũng thấy được cái vẻ đẹp của một hoàng tử: Từng cử chỉ đều đúng mực không hề thừa thãi, khí khái vương tử chưa bao giờ tan trên con người cậu, còn có ngoại hình điển trai, mũi cao, cằm V-line, mắt sắc, da trắng....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Sự thật (5)

– Tiểu Mộc, chúng ta đi được chưa? – Tư Diễm dùng giọng ngọt ngào nhất của mình để hỏi Yến Vân Mộc.

– Ừm, đi được rồi – Yến Vân Mộc cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần để đáp lại câu hỏi của Tư Diễm

Đúng lúc hai người đang đi xuống cầu thang thì có một cô hầu gái vô ý đụng vào người Yến Vân Mộc khiến cô trượt chân, may thay, nhờ chiều cao lý tưởng và đôi tay rắn chắc của mình, Tư Diễm rất nhanh ôm trọn Yến Vân Mộc vào trong lòng mình. Hai đôi mắt đẹp nhất của hai gia tộc giao với nhau.

1 phút xấu hổ bắt đầu...

Yến Vân Mộc là người phản xạ nhanh nhất sau 1 phút đó, cô rời vòng tay của Tư Diễm, nhanh chóng chạy xuống cầu thang. Tư Diễm cũng nhanh chóng đuổi theo Yến Vân Mộc, bỏ lại hầu nữ kia ngơ ngẩn không biết nên làm thế nào cả.

Yến Vân Mộc xuống đến sảnh thì đã có cả hàng người xếp ngay ngắn chào đón cô, Yến Vân Mộc chỉnh lại hình tượng, khí chất trở lại đáng vẻ ngạo kiều mỗi một bước đi đều toát ra cái khí khái của một vị công chúa hoàng tộc. Tư Diễm cũng tự nhiên mà đi theo Yến Vân Mộc ở phía sau mà chẳng ai dám nghị luận.

Sau khi Tư Diễm cùng Yến Vân Mộc đều đã yên vị trong xe, Lưu tài xế mới nhanh chóng mang 2 người đến bệnh viện Hak. Trong phòng bệnh số 187 của khu điều trị đặc biệt khoa thần kinh, một bó hoa hồng màu vàng thể hiện niềm yêu quý của người cháu gái sau 10 năm xa cách với ông nội của mình được cắm vào cái lọ không đế trên bàn.

Yến Vân Mộc nhìn khuôn mặt già nua, nhợt nhạt đang nằm trên giường bệnh. Cô cảm thấy như có một con dao đâm vào tim mình, cô lặng người không biết bao nhiêu lâu. Tư Diễm cũng không nỡ để cô đứng quá lâu nên tìm mọi cách giúp cô ngồi xuống:

– Tiểu Mộc, em nói chuyện với ông đi, anh đi xuống mua ít đồ giúp em

– Diễm ca, cảm ơn anh – Yến Vân Mộc khó khăn nặn ra một câu cảm ơn rất khách sáo

Tư Diễm cau mày lại và nói:

– Chúng ta có hôn ước, việc của em là việc của anh, em đừng khách sáo như vậy được không?

Vừa nói xong, khóe mắt của Tư Diễm đã đỏ lên trông thấy, nước mắt dường như chỉ chờ để được trào ra mà thôi. Khuôn mặt đầy ủy khuất của Tư Diễm lại chiến thắng vang dội: Yến Vân Mộc bối rối lau nước mắt cho Tư Diễm, hứa là sẽ không nói khách sáo như vậy nữa. (*Trúc: Mị biết ngay mà, Cái Cây này thực sự rất mềm lòng, chỉ cần ai đó thân thiết với nó mà khóc là nó bối rối, cái j cũng hứa:v)

Đạt được nguyện vọng, Tư Diễm vui vẻ ra khỏi phòng, để lại Yến Vân Mộc cùng với Thanh lão gia- Thanh Minh Quang ở lại trong phòng. Yến Vân Mộc cảm tay của Thanh lão gia lên, nhẹ hôn lên đó một cái rồi nắm chặt bàn tay Thanh lão gia, cô dùng giọng nói ảm áp của mình để kể lại thời thơ ấu của mình cho Thanh lão gia.

Cô kể rất nhiều chuyện: từ chuyện lớn lao như thứ có thể thay đổi vận mệnh nhân loại đến chuyện nhỏ tựa con kiến, chẳng quên bất cứ chuyện nào. Kể cả những sự việc trên cánh đồng Hướng Dương, dự án CCAJ 1223, thí nghiệm NSD 2670... cô cũng không bỏ sót, nước mắt của cô cứ thế tuôn ra, ướt đầm cả tay Thanh lão gia.

Bỗng nhiên, tay của Thanh lão gia giật giật, miệng mấp máy nói gì đó, Yến Vân Mộc lập tức rung chuông gọi bác sĩ. Cả đoàn người áo trắng bước vào, tách Yến Vân Mộc ra khỏi phòng, đúng lúc ấy, Tư Diễm quay lại, nhìn thấy Yến Vân Mộc đứng ngoài phòng bệnh, đôi mắt sưng đỏ lên, cậu ta lập tức chạy đến, ôm Yến Vân Mộc vào lòng.

Yến Vân Mịch như tiếp xúc với điện, dùng hết sức vùng người ra nhưng Tư Diễm lại càng siết chặt hơn. Cậu ta nói bằng một giọng nói vô cùng ngọt ngào:

– Tiểu Mịch, anh là hôn phu của em, là chỗ dựa vững chắc của em, có chuyện buồn thì đừng cố tỏ ra cứng rắn được không? Cứ khóc đi, anh ôm em rồi, không ai thấy em khóc nữa đâu. Dựa dẫm vào anh một chút được không?

Có lẽ trời sinh bản tính của Tư Diễm là thế, và cũng có lẽ từ phút giây chào đời, cậu ta đã có cái giọng nói tràn đầy mị lực, khiến người khác lập tức trầm mê. Yến Vân Mịch cũng không ngoại lệ, cô cúi mặt vào lòng ngực vững chãi của Tư Diễm mà khóc đến mức phé tâm can. Tư Diễm cũng chỉ biết ôm chặt Yến Vân Mịch vào lòng, nhẹ nhàng an ủi cô, chứ tuyệt nhiên không hỏi lý do tại sao cô đứng ngoài phòng bệnh khóc đến mức ý.

– Tiểu Mịch à, em ổn chứ? Giọng nói của Tư Diễm rất nhỏ, chỉ đủ để Yến Vân Mịch nghe thấy.

– Em ổn, Diễm ca, chúng ta trở về thôi...

Yến Vân Mịch chưa nói hết câu thì bác sĩ đã mở cửa phòng bệnh, hai người lập tức buông nhau ra, chuẩn bị tinh thần nghe tin từ bác sĩ. Bác sĩ Lương nói:

– Chúc mừng Tư thiếu gia, Thanh lão gia đã bắt đầu có ý thức, mong sau này cậu có thể bớt thời gian nói chuyện với ông ấy. Vị này...

– Đây là cháu gái của Thanh lão gia, đồng thời là hôn thê của cháu – Yến Vân Mịch. – Tư Diễm cực kỳ tự hào giới thiệu.

– Chào bác – Yến Vân Mịch cúi người chào

– Uhm...

Mặc dù chỉ đáp lại một cách lạnh nhạt, hờ hững nhưng ánh mắt của ông ta thì lại không như thế. Ông ta nhìn Yến Vân Mịch bằng ánh mắt thăm dò, bệnh hoạn, Yến Vân Mịch rung mình một cái. Ánh mắt của ông ta khiến cô cảm giác mình là vật thí nghiệm của ông ta, có thể bị ông ta mổ xẻ, cắt lớp bất cứ lúc nào. Tư Diễm cũng cảm nhận được ánh mắt khác thường của vị bác sĩ kia, cậu ta ôm lấy eo của Yến Vân Mịch, khẳng định chủ quyền của bản thân

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Sự thật (6)

Bác sĩ Lương ho khan hai tiếng:

– Thiếu gia, tôi cũng nhắc nhở cậu rồi, Thanh lão gia thật sự ...

Tư Diễm nhú mày, cắt ngang:

– Tôi hi vọng ông đừng quá phận...

Nói rồi Tư Diễm ôm Yến Vân Mịch đi vào phòng, bỏ mặc bác sĩ Lương ở ngoài, ánh mắt ông ta lóe lên một tia sắc lạnh....

Yến Vân Mịch đỏ ửng mặt, lúng túng nói:

– Diễm ca, anh bỏ em ra trước được không?

– A... anh quên, sorry em nha, moa~ – Tư Diễm thuận thế hôn một cái vào má Yến Vân Mịch rồi mới buông tay khỏi eo cô.

Yến Vân Mịch đơ toàn tập, vừa, vừa này.... Diễm ca thực sự hôn má cô sao????AAAAAAA!!!

Tư Diễm thấy rõ được nội tâm của Yến Vân Mịch, không tránh khỏi bật cười thành tiếng. Lúc này Yến Vân Mịch mới hồi thần, cô gất:

– Diễm ca, anh cười cái gì chứ???

– Mịch, bình tĩnh a~

– Diễm ca, anh bị hắc hóa rồi... -Yến Vân Mịch tỏ ra vẻ khó chịu

– Được rồi, bản chính sự đã, em chắc cũng thấy anh cố tình cắt ngang câu nói của bác sĩ Lương không?

– Uhm... có chuyện gì sao anh?

– Haiz, ông bác sĩ này tuy giỏi nhưng lại là một kẻ lảm tài nhiều tật. Khi anh đến nhờ ông ấy cứu Thanh lão gia thì ông ta đã nói một câu khiến anh sốc vô cùng. ...

– Câu gì ạ? – Yến Vân Mộc nhú mày, trong thâm tâm cô cảm thấy chắc chắn đây chẳng phải là chuyện tốt lành gì.

– Ông ấy nói rằng nếu sau khi ông ta thử hết cách, mà Thanh lão gia không tỉnh thì thân thể của Thanh lão gia phải được gửi ở trong phòng nghiên cứu của ông ta để thí nghiệm các loại thuốc khác nhau. ...

– Diễm ca, vậy...

– Mộc, yên tâm, ông em sắp tỉnh rồi, em chỉ cần nhanh chóng xử lý nhiệm vụ trưởng thành của gia tộc rồi trò chuyện cùng Người là được.

Yến Vân Mộc trầm lặng hơn ba phút rồi mới mở miệng nói:

– Diễm ca, chúng ta trở về thôi... – Nói rồi cô cúi xuống, nắm lấy bàn tay già nua, gầy gộc của Thanh lão gia một lát rồi rời đi.

Cánh cửa phòng bệnh khép lại, bàn tay vừa được Yến Vân Mộc nắm, giật khê vài cái.

Trên đường về nhà, Yến Vân Mộc chẳng nói chẳng rằng, bật chế độ auto lạnh lùng. Tư Diễm đưa ngón áp út luôn vào ngón tay của Yến Vân Mộc, nhẹ nhàng kéo cả bàn tay của cô vào lòng. Yến Vân Mộc giật mình, muốn rút tay lại thì nhìn thấy ánh mắt yêu chiều của Tư Diễm và nghe được một câu nói khiến cô ấm lòng:

– Mộc, anh không biết em phải chịu những gì lại càng không thể hiểu nổi những áp lực của em, nhưng, anh nguyện dùng tất cả tâm trí và thân thể này để bảo hộ em, quan tâm em, yêu em. ...

– Diễm ca, anh biết là bây giờ em chẳng có tâm trí để yêu mà, chuyện gia tộc đã khiến em thật sự chẳng tin được vào tình yêu nữa rồi. ...

– Mộc, anh biết chuyện đó ảnh hưởng đến em nhưng, anh chỉ cần em đừng tỏ ra mạnh mẽ trước mặt anh, anh cũng không cần em đền đáp tình cảm của anh, chỉ cần em ở bên là đủ rồi.

Yến Vân Mộc òa khóc, ôm chặt lấy Tư Diễm, rất lâu rồi kể từ ngày đó, chưa một ai có thể an ủi cô, chưa thể hiểu cô như người này... Bao nhiêu uất ức, căm hận đều theo dòng nước mắt của cô đi ra hết, không còn đọng lại một chút gì.

*Chú thích một chút: Dù Vân Mộc sống trong tình yêu thương, cưng chiều của cô cô và ca ca nhưng có những chuyện cô cũng giấu họ. Làm người ai cũng có áp lực riêng của họ. Đừng hỏi tôi là tại sao Vân Mộc lại uất ức, căm hận nhà -.- Hồi tiểu học, cô bị trêu là con hoang của Yến Hạ Lam cùng một kẻ ăn xin nên từ đó cô luôn sống trong những lời trêu chọc, sau này lớn, những lời trêu chọc đó cũng ít xuất hiện hơn, nhưng cái chuyện ấy đã hằn sâu vào tâm trí của cô rồi. ...

Yến Vân Mộc khóc đến mức ngủ quên lúc nào cũng không hay biết, Tư Diễm đưa tay gạt đi những sợi tóc vương trên má cô rồi tựa đầu vào ghế ngủ. Khi về đến nơi, tài xế gõ cửa, ra hiệu cho Tư Diễm, cậu mở mắt, nhìn Yến Vân Mộc một lúc lâu rồi mới từ từ di chuyển ra khỏi xe, bế Yến Vân Mộc về phòng. Suốt dọc đường đi, không ít người hầu xuýt xoa vì sự đẹp đôi của họ – cặp đôi ưu tú nhất trong gia hệ, tính cho đến bây giờ.

Tư Diễm chẳng thèm liếc họ một cái nào, trực tiếp đưa Yến Vân Mộc lên phòng. Đóng cửa lại, Tư Diễm nhìn cô gái ngủ thiếp trên giường, nhớ lại những ký ức khi còn nhỏ của họ. Bất giác nhếch môi cười,.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Của Anh Là Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.